

ប្រាម្ភកន្ត

ភាសាលះស៊ីនឆ្លើយឆ្លងគ្នាទាល់ពេលនៃលាង
ឡើងហេតុអ្វីម្នាលកើតឡើងចំពោះបុគ្គលម្នាក់ៗ
លះស៊ីនតែម្នាលហេតុអ្វីអាចដឹងក្នុងបុគ្គល?

លះស៊ីនម្នាល នៃលាងផ្ទុកទាញពីសេចក្តី
ក្នុងសោះ តែងតែបង្កើតសន្ទនាដឹកនាំក្នុងពេល
នៃលាងក្នុងប្រាម្ភកន្តក្នុងសោះ។ អ្វីនឹងសោះនៃលាង
ក្នុងបុគ្គលម្នាក់ ពេលខ្លះគឺជាលាងសោះ តែពេលខ្លះគឺ
អាចក្រក់ណាស់នៃលាង។ តើសោះក្នុងសោះ នឹងអាចក្រក់នៃលាង
ម្នាក់ ឬក្នុងសោះ គឺព្រោះតែហេតុម្នាក់នេះ? គឺតែ
បង្កើត ក្នុងអាចនឹងចោទថា គឺជាហើយ! ម្នាក់ហេតុ
សោះហើយនៃលាងធ្វើឱ្យក្រក់កើតឡើង។ តែបើ
គឺតែម្នាក់ ក្នុងនឹងក្នុងក្នុងសោះ គឺក្នុងសោះនៃលាង

នៃលាងសោះក្នុងសោះ ឬអាចក្រក់ម្នាក់នោះ! ព្រោះក្នុងក្នុង
នៃលាងនៃលាងក្នុងសោះសោះក្រក់កើតឡើងហេតុម្នាក់នោះនោះ

ហេតុអ្វី ឬអាក្រក់ ហើយប្រើអារម្មណ៍រស់នៅជាមួយ
ការសម្រេចសោះ។

នៅពេលនៃល អ្នកមិនអាចលើកអំឡុងបាន
តើអ្នកបន្ទោសព្រោះតែអ្វីសោះដូច្នេះពេកឬ ក្នុងបន្ទោស
ដូចជាតិដែលបង្កើតអ្វីមក? នៅពេលនៃលអ្នកមិន
អាចលើកអ្វីសោះបាន ហេតុអ្វីអ្នកមិនសប្បាយចិត្ត
នៃលអ្នកមិនចាំបាច់ ទទួលសម្គាល់ពីការលើកអ្វីដំ
សោះ?

ជីវិតបុគ្គលម្នាក់ៗ មានរឿងហេតុជាច្រើន
ដែលត្រូវដឹង។ រាល់ឧបសគ្គនីមួយៗដែលកើតឡើង
ក្នុងជីវិតអ្នក វាមិនមែនសុទ្ធតែអាក្រក់ទាំងអស់ទេ។
ប្រសិនបើអ្នកប្រើបេះដូងទាំងស្រុងក៏ឱ្យបានច្រើន
អ្នកនឹងអាចមើលឃើញដែនដីមួយនេះកាន់តែស្រស់
ស្អាត មិនថាមានរឿងហេតុផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងណា អ្នកនឹង
នៅតែគិតថាវាជារឿងល្អ។

ភាពវិន្នាសន និងអវិន្នាសន គឺជាធាតុពីរដ៏សេស
សោក្នុងរូបនេះនឹងរលប់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកព្យាយាម
ប្រកាសគិតទៅលើផ្លូវវិន្នាសនឱ្យបានច្រើន នោះមាន
ន័យថារូបនេះនឹងរលប់សរុបអ្នកអាចយកឈ្នះចិត្តខ្មៅ
ឬយសោះហើយ។

ចង់ឱ្យជីវិតរស់នៅនោលសេចក្តីសុខ លុះណា
អ្នកព្រមល្អប្រសើរ ព្រមទទួលយកការផ្លាស់ប្តូរទាំង
ឡាយ ព្រមនោលគតិវិន្នាសន។

ដូចជាឱ្យរូបនេះនឹងរលប់អ្នក នៅតែស្រស់
ស្អាតសោក្នុងចិត្តរបស់អ្នកជានិច្ច

ដោយសេចក្តីរាប់អាន

អ្នកនិពន្ធភាសនា

ហាកិកា

- ល្អច្បាស់ណាស់
- Barista កាហ្វេផ្អែម
- ចេតមន្តចិត្តធម៌
- សន្យា
- អំណាចពិសេស
- រកស៊ីស្ងប់

လွှဲ
ပြေလေ့

ខ្ញុំឈ្មោះស៊ុន ស្រីស្រី ឆ្នាំសេះខ្ញុំមានអាយុ ១៥ឆ្នាំ
 ហើយ ។ ខ្ញុំជាសិស្សស្រីក្នុងឆ្នាំ១០នៃវិទ្យាល័យឡានទំព័រ។
 ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃចូលបរិសេសកាលឆ្នាំថ្មី។ មើលទៅ
 សិស្សានុសិស្សាទាំងអស់គ្នា ម្នាក់ៗសុទ្ធតែមានសម្លៀក
 បំពាក់ និងសម្ភារៈសិក្សាថ្មីៗយកមកបង្ហាញគ្នា។ ខ្ញុំ
 ឃើញអ្នកគ្រប់គ្នាស្ងួតជាការយល់នឹងថ្ងៃចូលសិក្សាថ្មី
 នេះណាស់ តែខ្ញុំវិញគ្មានអារម្មណ៍អីពិសេសសោះ!
 សិស្សពេញមួយបន្ទប់នេះ ខ្ញុំស្ងួតជាគ្មានស្គាល់អ្នកណា
 ម្នាក់សោះ។ ស្រាប់តែបន្តិចៗនេះជាសញ្ញាប្រាប់ថាដល់
 ម៉ោងចូលសិក្សាហើយ។ សិស្សទាំងអស់សំគាល់រាប់រាប់
 អង្គុយជុំវិញមុខក្រដាស ៧ខ្ញុំវិញមិនទាន់ចេះថាត្រូវ
 អង្គុយក្បែរអ្នកណា គ្រាន់តែនឹងថាខ្ញុំមិនទៅអង្គុយ
 ស្មើគ្នាទេ! ព្រោះស្ងួតជាស្រេចពេក តែខ្ញុំក៏មិន
 ទៅអង្គុយស្មើគ្នាទេពេកពេកដែរ! ព្រោះខ្ញុំខ្លាច
 មើលមិនឃើញអ្នកស្រីណាម្នាក់ គឺខ្ញុំស្មើអង្គុយតែ
 ៤នេះប៉ុណ្ណោះ។

ថ្ងៃនេះម៉ោងលោកគ្រូខ្មោចមុខគេ ខ្ញុំមិននឹងថា
 ប៉ះគ្រូណាទេបើគ្រូកាច តែពុំកើតស្ងួតសោះមិនអីទេ
 តែបើគ្រូខ្លះ កាចហើយមិនចេះស្ងួតសោះទេមិនមែន

ចៀសមិនចេះទេឡើយ អើយ! លោកគ្រូមកហើយ! អ៊ីច
បន្តិចសិនគាត់កាចអត់?

លោកគ្រូនើរមើលតុគាត់ គាត់ថ្នាក់កាបូបចុះ
ហើយគាត់នើរមកឈរមុខតុទី១ ចៀបចំវិលមកបង
ប្រើសំខ្លួនគាត់ចំពោះមុខពួកយើង "ស្អប់ស្អប់ណាស់! មាន
អារម្មណ៍យ៉ាងណាដែរដែលបង្ខំឱ្យបង្ហាញខ្លួនបង្ហាញ
ជាសាធារណៈបង្ហាញ មើលហ្នឹងមក ដូចជាបង្ហាញក្តី
បង្ហាញក្តី មានទាំងរបស់ប្រើប្រាស់ផ្ទៃក្នុងក្នុង
បង្ហាញក្តីត្រូវបានផ្តល់សោះ! បង្ហាញក្តីនឹងថាសម្ភារៈមើល
បង្ហាញក្តីក៏មិនមែនជាសម្ភារៈបង្ហាញក្តីសោះ សុទ្ធតែធុរកិច្ច
ម្តាយរបស់បង្ហាញក្តីម្តាយក្រោយមកទៅបង្ហាញក្តីទេ! ដើម្បីលើក
ទឹកចិត្តឱ្យបង្ហាញក្តីចៀស មិនមែនឱ្យបង្ហាញក្តីក្នុងចិត្តឱ្យ
ភ្លើងភ្លើងភ្លើងក្នុងការបង្ហាញក្តីសោះទេ។"

អើយ.....! លោកគ្រូនេះ ! ថ្លែងដូច្នេះសោះ
និយាយប៉ុណ្ណឹងហើយ មើលចុះ! សិស្សគ្រប់គ្នាចាប់ផ្តើម
បង្ហាញមុខបង្ហាញហើយ ខ្ញុំក៏មិនខុសពីពួកគេដែរទេ
ហើយ! ត្រូវប្រើពេលមួយឆ្នាំអង្គុយស្តាប់គាត់ចៀបរបប
ហើយបើតែយ៉ាងហ្នឹង! មិននឹងថ្លែងមុខត្រូវរស់យ៉ាង
ម៉េចទេឡើយ លោកគ្រូខ្មែរកំពុងតែចេសសាសុខៗ

លោកគ្រូវិស័យបកប្រែ។ សិស្សទាំងអស់គ្នាចាប់ផ្តើម
 ឡើងខ្លួនបន្តិច ពិសេសពួកអ្នកចូលចិត្តប្លង់នៃការ ថ្លែង
 នេះឡើងវិញកុំប្លែងវាទៅជាលោកគ្រូវិស័យទេ។ អី
 យ៉ាងនេះសំអ្នកណាមកហ្នឹង?

លោកគ្រូវិស័យ៖ នុប្រាបស្សីលោកគ្រូឡើយដើម្បី
 សិស្សថ្មីម្នាក់ដែរ ទើបតែប្តូរពីសាលាផ្សេងមក។

លោកគ្រូខ្មែរ៖ បាទលោកគ្រូ! មិនអីទេ!

លោកគ្រូវិស័យទៅបាត់ ស្មើសរសៃត្រីតូចម្នាក់
 ឈរក្បែរលោកគ្រូខ្មែរ ធ្វើមុខស្មើក្រហមមើលមកសិស្ស
 ក្នុងបន្ទប់ស្ងៀមនេះ។ អស់តុបតុបម្លែងយូរហើយសិនតុប
 អើយ! ប្រធានថ្នាក់នេះទៅទទួលសិនឱ្យចូលទៅស្នាក់
 ទី៦ ខាងត្រី។ ហាសហា...! តុបសិនគេដែរ បាទទៅ
 អង្គុយក្រោយគេទៀត ខ្សែលោកគ្រូវិស័យដែរ។
 វត្តមានសិស្សថ្មី ធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់គ្នាចាប់អារម្មណ៍
 ខ្លាំង ព្រោះសិនបាទប្រែប្រួលតែងខ្លួនស្តីពីមុខមាត់
 មិនយ៉ាងម៉េចទេ តែ! មើលទៅសិនក៏មិនបាទធ្វើខ្លួន
 ខុសវិស័យសាលាអីនោះទេ។ យី! មើលទៅ សិនតុបនេះ
 ឡើយស្រស់ស្រាយស្រស់ស្រាយ ទើបតែចូលថ្ងៃទីមួយ
 សោះពេញលេញថ្នាក់គេគ្រប់គ្នាតែម្នាក់។ និយាយម៉េច

ទៀតហើយ ប្រធានផ្ទះចាប់ផ្តើមធ្វើសម្រស់អវត្តមាន
 គាត់ហៅ ឈ្មោះសិស្សគ្រប់គ្នា នើម្បីចំណាំ ឬខែនៃ
 អីយ៉ា! សាន់តូចសោះឈ្មោះពិរោះគ្រាន់បើ! សាន់ឈ្មោះ
 ឡាវីស ប្រពៃណីសាហាវនឹងមកថាព្រះច័ន្ទ។

ចូលទៀតបានឬយូរអាទិត្យហើយខ្ញុំស្អប់ចាប់
 អារម្មណ៍មើលសាន់តូចសោះ នានីមើលមេទៀតទៀត។
 កាលចូលទៀតថ្ងៃនីមួយៗធ្វើឬខ្សែក្រវាត់សោះ ឥឡូវ
 បើឮសាន់ទៅណាមកណាតែនឹងមានក្តីក្តាច់ហួត ស្អប់នា
 គ្រាន់បើនានីខ្ញុំស្រាលណាស់។ អីយ៉ា! អីយ៉ា! សាន់ប្រែប
 កាបូបស្បែកទៅទៅណាហ្នឹង មិនទាន់ចប់ម៉ែនៃទៀត
 ផង? អីយ៉ា! ប្អូនតុ? សាន់ហ៊ានស៊ីតុអង្កុយចិត្តណែន
 ទៀត ថ្ងៃនេះម៉ែនៃលោកគ្រូកុមារវិទ្យាផង គ្រូកាចផង
 សាន់តូចសោះហ៊ានមើលចែក! តែទៅអង្កុយតុឬខ
 អីចឹងក៏សមនែន បើសាន់ខ្លួនតូចតែមួយហ្នឹង។ លោក
 គ្រូកុមារវិទ្យាចូលមកនិស្សិតបន្តប្រែទៀត សិស្សទាំងអស់
 គ្នាព្រាករោចចិត្តលោកគ្រូតាមចម្លាប់។ ស្ងាត់ទ្រៀប!

ឆ្នាំក្រោយមកនេះ បើសិនជាមានការកើនឡើង អំពីការប្រើប្រាស់
 អង្គភាពនេះ? តើមានការកើនឡើងអង្គភាពនេះទេ?
 នាង លោកគ្រូបងប្រុសប្រុសស្រីស្រី គាត់ក៏គ្មាន
 ឱ្យអង្គការអង្គភាពនេះ ហើយ! បើបងប្រុសប្រុសស្រីស្រី
 ហើយហើយ!

លោកគ្រូ: ឆ្នាំលើស! បើបងប្រុសអង្គភាពខុសគ្នា
 អីចឹង?

ឆ្នាំលើស: បងលោកគ្រូ! នាងខ្ញុំបងអង្គភាពស្រី
 តាមខ្លួន អង្គភាពស្រីតាមខ្លួនបងប្រុសប្រុសស្រីស្រី
 បើបងប្រុសប្រុសស្រីស្រី បងប្រុសប្រុសស្រីស្រី

លោកគ្រូ: បងអង្គភាពនាងអីចឹង ពេលស្រី
 ស្រីបងប្រុស បងប្រុសប្រុសស្រីស្រី?

"អត់អីលោកគ្រូ!" តើមានការកើនឡើងអង្គភាព
 គ្នា។

លោកគ្រូស្រី: ហើយក៏ឱ្យស្រីស្រីអស់
 អង្គភាពនេះ។ ឆ្នាំក្រោយ! នាងតាមខ្លួនបងប្រុសប្រុសស្រីស្រី
 អង្គភាពនេះ: បងប្រុសប្រុសស្រីស្រីបងប្រុសប្រុសស្រីស្រី
 បងប្រុស។ ខ្ញុំនេះស្រីស្រីបងប្រុសប្រុសស្រីស្រី
 នេះហើយ ស្រីស្រីបងប្រុសប្រុសស្រីស្រី

គ្រាប់ផែន ៗ សានស៊ីតុចនេះវិញនើរត្រូវទ្រាំនាធម្មយុគកេឡិ
 គ្រាប់តែងត្នា ខ្ញុំកោតសរសើរក៏ពុំយ៉ាងនេះ! តាមពិត
 ទៅឡាវលីសមិនសាស្ត្រាតិកលើសកោណណាទេ តែមើល
 ទៅ សានស៊ីតុចនាធម្មយុគនេះនាទីចាប់អារម្មណ៍របស់
 សិស្សប្រុសៗក្នុងថ្នាក់ភ្លេចនេះអីចឹង! តែខ្ញុំឃើញសាន
 មិនផ្លាស់ប្តូរឡាវលីសធម្មយុគវិញក៏ពុំប្រសើរណាម្នាក់ឡើយ
 ក្រៅពីប្រធានថ្នាក់។

ដូចបើកៗ យើងភ្លេចប្រាកដកន្លះក្នុងខែ
 ហើយ! ថ្ងៃនេះប្រលងប្រឆាំងមុខវិជ្ជាទូទៅផង ខ្ញុំគ្មាន
 ចេះអីទេ អីចឹងហើយស្មើមកភ្លេចយឺតទៀត! ចប់
 ហើយខ្ញុំ។ កំពុងតែរត់ឡើងកាំដង្ហើមថាប្រញាប់ទៅ
 ឱ្យដល់បន្ទប់ភ្លេច ស្រាប់តែឃើញប្រធានថ្នាក់នើរ
 នាធម្មយុគធម្មយុគប្រកបរបស់គាត់ចុះមកក្រោមវិញ។ យី!
 គ្រូអត់មកទេ?

ខ្ញុំ: ហ្នាក! ប្រធានគ្រូអត់ប្រលងទេ?
 ប្រធាន: ថ្ងៃនេះគ្រូរស់! គាត់ថាចាំប្រលង
 ថ្ងៃផ្សេងៗ។

ដូចគ្នាបន្តិចហើយអីចឹង។ ខ្ញុំមិនបាច់រត់
 ត្រហែបត្រហែបទៀតទេ។ ខ្ញុំនើរបញ្ចេញសីលធម្មយុគ

ក្រុមរបស់ប្រធានផ្នែក ឡើងទៅរកបន្ទប់ច្រើន តាមដង
 កាពេលខ្ញុំនឹងទៅជិតដល់បង្អួចបន្ទប់ច្រើន
 ស្រាប់តែ ឮសំឡេងឡាវីសពុំស្រាកយ៉ាងខ្លាំងក្លាខ្លាច
 ចិត្តផ្នែកកេកំពុងច្រើនក្លែងសេះឆ័បឆ័យច្រើន ទំនងស្អប់
 ជាសាងកំពុងខឹងអ្នកណាម្នាក់ខ្លាំងណាស់។ ខ្ញុំទៅឈរ
 ល្អចមើលពីក្រៅបង្អួចតើមានឡើងអីហ្នឹងជាសាងពុំស្រាក
 ទាំងកំហឹងដល់ខ្លាំង? ខ្ញុំឃើញ សាងឈរឮឱ្យសិស្ស
 ប្រុសៗ ឬសប្រាំសាក់ ហើយចង្អុលបុរសសិស្សប្រុសម្នាក់
 ទៀតនោះយកមកបុរសម្នាក់ខ្លាំងក្លាណាស់។ អើយ! គេមាន
 ឡើងអីហ្នឹង? **“ឈា! ទ្រង់ក្រោយកុំប្រហែសហ្នឹងនឹងជាសាង**
តុល្យភាពទៀត! ប្រាប់បង្អួចក្នុងបង្អួចឈាងកុំចេះតែ
ហ្នឹងជាមួយលេង លេងក្នុងទ្រង់បាញ់អ្នកណាទៅ
ហើយនេះជាការប្រហារ” និយាយចប់ឡាវីសកប់
 ត្រឡប់មើលមួយក្បាលចេញទៅក្រៅតាមបង្អួចមួយ
 ទៀត។ **“អានេះត្រឡប់មើលវិញ!” “ចុះហ្នឹងមិនទៅ**
រើស!” ជាសំឡេងសិស្សប្រុសៗពីរនាក់កំពុងជួប
 គ្រប់គ្រង ក្រោយឡាវីសកប់ត្រឡប់មើលសោះចេញក្រៅ
 បន្ទប់ច្រើន។ ថាហើយ២នាក់សោះចេញតាមបង្អួច
 ទ្វារកាត់មុខខ្ញុំ ហើយចុះតាមដងទៅក្រោមរើស

ស្រៀវស្រាយស្រែកទៅឲ្យ ស្រែកសំពះពាណិជ្ជកម្មក្រុងភ្នំពេញស្រែកស្រែក
 មើលទឹកបុកកាចបាត់បង់បាត់បង់ តែមានម្នាក់ក្នុង
 ចំណោមពួកគេទាំងពាណិជ្ជកម្មក្រុងភ្នំពេញម្នាក់ឲ្យមើល
 ទើប គេប្រើកែវភ្នែកបុកកាចបាត់បង់បាត់បង់ ឲ្យមើលទឹកបុកកាច
 បាត់បង់បាត់បង់បាត់បង់ មើលទាំងស្រុងមើលទាំងស្រុង
 ទៀត។ តាមពិតម្នាក់បុកកាចបាត់បង់បាត់បង់ គឺជាកូនអ្នកមានសាង
 គេក្នុងបន្ទប់ស្រែកបាត់បង់បាត់បង់ ហើយអ្នកនោះ
 ទៀតសោះសុទ្ធតែជាបាត់បង់បាត់បង់ ហើយ! ចង់បែក
 ញើសហើយខ្ញុំ! សេះនាស្រែកមើលហើយសេះខ្ញុំបាត់
 ឈឺញ ឆ្ងាយសាងកាលវិការកាចសម្លេងបែបសេះ!
 ពីនេះមកខ្ញុំស្មានតែសាងគ្រាន់តែជាក្មេងស្រីស្រស់ស្រាយ
 សម្បូរមិត្តភក្តិមិត្តភក្តិមិត្តភក្តិមិត្តភក្តិ តាមពិតសាងកាចបាត់
 បង់បង់សេះសេះ! ហើយ! ញញើត! ខ្ញុំមើលឈឺញឈឺត
 សាកសេះហើយ ស្រាប់តែញញើតសាងតែម្តង។ ភាព
 កាចមិនខ្លាចកាចបាត់បង់សាងតែម្តងសេះធ្វើឱ្យខ្ញុំចាប់
 អារម្មណ៍ ចង់នឹងសាងបន្ថែមទៀតខ្លាំងណាស់! តែ
 មិននឹងចាក្បូរទៅស្រាវអ្នកណាទេ។ ទៅស្រាវតែមិនស្រួល
 គេចោទថាខ្ញុំស្រលាញ់ឆ្ងាយសាង សាងប្រាកដជាច្រើនខ្ញុំ
 ហើយ! តែខ្ញុំគ្មានមិត្តភក្តិណាមួយសោះសាងឱ្យស្រាវ

ឡើងផ្សែងៗអីចឹង បើស្មៅឃ្លីតែឈ្មោះអ្នកឡើងនាឃ្លាយគ្នា
 ហ្នឹង ខ្ញុំស្គាល់មិនលើសប្រាំអ្នកដែរ។ ចុះធ្វើម៉េចអាច
 នឹងពិនិត្យបានទៅ? ហើយ! សួរអ្នកណាអីចេះ? អំ!
 នឹកឃើញហើយ! គឺមានតែម្នាក់ទេដែលនឹងគ្រប់
 ឡើងក្នុងថ្នាក់នេះ! គឺប្រធានថ្នាក់!

ខ្ញុំគិតឡើងមួយអាទិត្យ ទាប្រាំតែនាថ្ងៃចុងទៅ
 សួរប្រធានថ្នាក់។ ចាំទាប្រាំនិយាយនឹងគេឮលេង ខ្ញុំរក
 លេសប៉ុន្មានទឹកអំពៅគាត់សិន។ ប្រធាន! តាតទៅញុំាងទឹក
 អំពៅនាឃ្លាយខ្ញុំ" ប្រធានបើកភ្នែកដំបូង មើលខ្ញុំយ៉ាង
 ចង្អៀត។ ឈឺ! ទៅនាអីចឹងទៅ! គ្រាន់តែហៅញុំាងទឹក
 អំពៅសោះ គាត់គិតអី?

ប្រធាន៖ ឈឺ! ស្អិតចង្អុលប៉ុន្មានទឹកអំពៅខ្ញុំ? ចង
 សុំផ្លាស់ ឬចង្អុលសុំអវត្តមានម៉ែនទ្រាយ?

បើកភ្នែកដំបូងតាមពិតអីចឹងសោះ! គិតខ្ញុំក្នុង
 ផ្លូវអាក្រក់ហើយតើបងប្រធាន។

ខ្ញុំ៖ អត់ទេ! មានឡើងចង្អុលសួរ ម៉ែនៗ!
 ទៅញុំាងទឹកអំពៅនាឃ្លាយខ្ញុំ!

ប្រធានគាត់ប្រហែលប្លែកអាកប្បកិរិយាខ្ញុំហើយ
 មើលទៅ ព្រោះខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សចូលចិត្តមាន

ទំនាក់ទំនងនឹងមាតុភូមិកណ្តាលនៃ ព្រះនាងធម្មតាខ្ញុំតែង
 តែស្នើសុំកំណត់ត្រាស្រេច ហួសហួត! និលដៃនេះនឹក
 ឃើញអីចេះបកហោតាត់ញ៉ាំទឹកអំពៅហ្ន៎! តាត់ស្លាប់
 មិនចង្អៀតទេ! ពេលនោះនិលកន្លែងកេសក់ទឹកអំពៅ
 ប្រធានផ្ទះខ្ញុំ តាត់ហៅឱ្យអ្នកលក់ស្រាទឹកអំពៅពីរ
 កែវ ហើយនិយាយបកខ្ញុំ៖

ប្រធាន៖ ម៉ោះយ្យ! ស្លាប់ស្លាប់ម៉ោ គេហ្ន៎
 ប៉ុន្តែហើយស្លាប់អីក៏ឆ្លើយនែន! ស្លាប់កន្ទុក! ចិន
 នឹងអី?

ញ្ជើចនឹងនិយាយអានិក្សហើយ ខ្ញុំគ្មានស្លាប់ស្លេងទេ!
 ញ្ជើចនោះស្លាប់ប្រធានត្រង់យ្យតែម្តង។

ខ្ញុំ៖ ប្រធាន! ថ្ងៃមុនខ្ញុំឃើញឡាលីស
 កាចណាស់ ហ៊ានយកស្រៀវកៅស៊ូដាច់ចោលតាមមាត់
 បង្អួចទៀតផង។

ប្រធាន៖ ដាច់ស្រៀវកៅស៊ូកណ្តា?

ខ្ញុំ៖ ពួកក្រុមកុសឱ្យកម្មវិធីប្រឡង
 ហ្នឹង!

ប្រធាន៖ អ័! បើពួកហ្នឹងមិនធ្វើអីនោះ ក៏
 ឡាលីសមិនទៅកាចស្រាដាច់នែនពួកគេនែន!

ប្រធានឆ្លើយឡើងហ្ន៎ ហើយប្រាប់ថា អំពើបាបនេះ
នឹង។ ខ្ញុំស្រឡាញ់អស់ចិត្តសោះ! ខ្ញុំនឹងកាត់បន្ថយច្រើន
មើលតែក្រសែនឹងឡើងវិញបន្តិច។

ខ្ញុំ៖ ខ្ញុំចាំ បកពីពួកហ្នឹង ទៅរក
កុំសោះ

ប្រធាន៖ ពួកហ្នឹងឈ្មោះគ្នាដូចគ្នាសឹងកណ្តាល
តែអីចឹង។ បើចង់នឹងសាច់ឡើងវិញ ទាល់តែបកស្រាយ
មុនម៉ែនបន្តិចហើយចេញទៅផ្ទះឱ្យវាវាស់យ៉ាងបន្តិច
នេះ។

ឈឺ! អារម្មណ៍ក្រហាយសេះប្រធានផ្នែកដូចជាចង់ចាំឱ្យ
ខ្ញុំយ៉ាងម៉េចទេ! កាត់ចង់ចាំខ្ញុំបកស្រាយយ៉ាង ហើយ
ប្រញាប់រត់ទៅផ្ទះទេនឹង? តាមពិតទៅខ្ញុំមិនមែនអ្នក
បកស្រាយយ៉ាងអីណា! គ្រាន់តែបកស្រាយម៉ែនសោះ
ហើយបើទៅផ្ទះវិញ គ្រាន់តែឮសូរស្លឹកខ្ញុំរត់រត់មុខ
សាសនាមុនគេ ហួសហួស... ក៏មិនមែនចេញឡើយមុនគេ
នេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែច្រើនទាត់ពេលអីតើ! តើ! និរន្តរ៍
ប្រធានផ្នែកកាត់និយាយអីចឹងទៅ ហើយវាសាមញ្ញនឹងខ្ញុំ
នេះចង់នឹងឡើងកេរ្តិ៍សោះ! អីចឹង! ខ្ញុំក្នុងតែសាកតាម
កាត់បន្ថយទៅឆ្ងាយទៅទាត់អី!

ថ្ងៃនេះខ្ញុំខំបកនិស្សិតផ្នែកស្រាវជ្រាវ។ ខ្ញុំអង្គុយ
 នៅក្នុងបន្ទប់ស្រាវជ្រាវ ក៏ឃើញក្រុមអ្នកកុសឆ្នាំកុមារ
 នោះគេបកនិស្សិតនេះ គេបោះស្រាយស្រាវជ្រាវលើកុមារ
 ខ្លួន។ បង្ហាញការសិក្សាបន្តបន្ទាប់លើកុមារឬ? ស្រាវជ្រាវ
 លើកុមារស្រាវជ្រាវ កុមារស្រាវជ្រាវ! អីសា! មើលម្នាក់នេះសា
 មេក្រុមគេនោះ! លោកកុសឆ្នាំកុមារនោះឈ្មោះ! គេបញ្ជា
 ឱ្យក្រុមបន្តបន្ទាប់គេ ទៅឡើងសាស្ត្រ លើកុមារ
 ឡាវីស។ ហើយ! លោកអើយ! ខ្ញុំម្នាក់ឈ្មោះមិនហ៊ាន
 ល្បីនេះឡើយគេទេ! ខ្លាចគេចាត់វាយ ព្រោះអ្នកឃើញ
 ការច្នៃឈាម។ ហើយអ្នកគេសាស្ត្រសំណាញ់បន្ត
 ទៀត ខ្ញុំទៅធ្វើអីឱ្យឈ្នះគេបាន! មើលចុះ! គេសំគ្គា
 ឡើងសាស្ត្រអស់ចិត្ត គេសំគ្គាបកអង្គុយលើកុមារ
 ទៀត។ ហើយ! ខ្ញុំទាំងមើលមិនបានទេ! ខ្ញុំចេញទៅ
 ក្រៅហើយ ខ្ញុំចេញមើលឈាម! អី! ឡាវីសបក
 ហើយនេះ! មើលចុះសាស្ត្រកំពុងនឹងបកហើយនិម្មិត
 អែនអែននុចកេន្នី ញញឹមញញើតសាស្ត្រសាស្ត្រ
 សាស្ត្រក្តីល្បីឈាម សាស្ត្រល្បីចិត្តមើលនឹងមើល តែ
 សាស្ត្រមិនមើលមើលមុខខ្ញុំទេ! មិនចង្អៀតទេ! ព្រោះខ្ញុំ
 មិនមើលសាស្ត្រក្តីក្នុងសាស្ត្រស្រាវជ្រាវនេះទេ។ ឈ្នើយ! ខ្ញុំ

មិនបាច់ទៅណាទេ! ចាំមើលសាច់ឡើងបន្តតែម្តង
 ទៅ។ ខ្ញុំទៅឈរនៅបង្អួចម្ខាងចាំមើលសាច់ឡើងដូច
 កាលពីមុន។ ឡាលីសនើរកាត់មុខខ្ញុំទៅនឹកដល់ទ្វារ
 បន្ទប់ច្រើន ត្រាប់តែពួកក្បាលខ្មុចបួនប្រាំសាក់សោះ
 ផ្ដើររត់ចេញពីពុទ្ធិសាសនា មានម្នាក់ជ្រុះស្បែកជើងម្ខាង
 សៅពុទ្ធិសាសនាទៅ ឡាលីសឡះទៅរើសស្បែកជើងសោះឱ្យ
 បានមុននឹងស្រែកយ៉ាងខ្លាំង **“ពួកអត់ម្នាក់បង្គាប់
 សោះ លោងដៃឆ្អឹងដៃតែមិនបើកម្នាចាំទេ ចូលចិត្តឱ្យ
 ឈឺដៃលោណាស់អី?”** ថាប៉ុណ្ណឹងហើយមុខញញឹម
 ញញែមពីមុនសោះបន្តិចគ្មានសល់ស្ងួតស្រមោល ប្អូន
 ចេញមុខមាំ ភ្នែកសង្កត់ប្រសព្វក្រក់ទាំងប្រាំគ្មានព្រិច
 ភ្នែកឡូច សាងគប់ស្បែកជើងម្ខាងរបស់ម្នាក់បរិវារកូន
 អ្នកមានសោះស្ងៀនក្បាលមេបក្សកេតែម្តង សំនោចទៅ
 បង្អួចម្ខាងទៅ។ **“ហើយអញ! ទៅហើយ!”** បរិវារ
 កូនអ្នកមានម្នាក់សោះរត់ទៅរើសស្បែកជើង កំពុង
 កូនអ្នកមានម្នាក់ចាប់តែញញឹមឱ្យឡាលីស ប្រែទឹកមុខចង
 ចិត្តឆ្ងល់ថា ព្រោះស្បែកជើងម្ខាងសោះទើបតែ
 ហើរក្លែងក្លាយកេងបំបាញ់មិញ។ ឡាលីសមើលទៅមិន
 ញញើតកេសោះហើយ! ខ្លួនតូចតែមួយឈរសង្កត់

ទាល់តែប្រសាសន៍នោះនាំមកដល់ខ្លួនឯង។ ខ្ញុំពិតជាខ្លាច
 ភាពកាច់បាត់នាងនិងស្រីប្រាំមួយ តែក៏អាណិតនាង
 ណាស់នេះ នែលក្ស័យក្របប្រសាសន៍ក្នុងអាការៈនាងនោះ
 ព្រួញធ្វើបាបបែបនេះមិននឹងថាហេតុអ្វីឡើយ។

មិនទាន់អស់ចិត្តទេខ្ញុំសោចនឹងនឹងឡើងនាងទៀត
 ល្ងាចចេញទៅផ្ទះខ្ញុំមិនប្រញាប់ប្រញាល់អីទៀតទេ ខ្ញុំ
 នើរតាមព្រលាយឡាវ៉ាន់ពីចម្ងាយពេលនាងទៅលក់ម៉្លះ
 តូចទៅផ្ទះ។ នាងនើរជាប្រុសជាមួយមិត្តភក្តិស្រីៗរបស់
 នាងកំពុងលេងតើយ៉ាងណាសប្បាយសប្បាយ។ ស្រាប់តែ
 ឮកង្វីកក្នុងក្បាលនាងនោះ រត់ទៅព័ត្រកពញ្ញាក
 នាងយ៉ាងខ្លាំង ធ្វើឱ្យនាងព័ត្រកនេះឆ្ងាយ
 សំចៃខាត។ ហើយ! តាមពិតនាងតូចនេះមួយកំប្លោង
 ម្តងហើយ ទាំងក្នុងក្នុង ទាំងស្រាយ ទាំងកាច ទាំង
 គ្មាន។ ហាសហា ឱ!អ្នកណាទៅក្លាហានហ៊ានស្រលាញ់
 នាងទៅ? ឡាវ៉ាន់អើយ! ខ្ញុំនេះមិនទៅឆ្លើយថាចិត្ត
 ស្រលាញ់នាងឱ្យនាងនេះខ្ញុំកប់ៗខាតនោះទេ! តែខ្ញុំ
 គ្រាន់តែចូលចិត្តល្អចមើលនឹកចមើលឡើងភាគច្រើនមួយ
 នេះ តែប៉ុណ្ណឹង! នាងនឹងក្របក្នុងអាការៈនោះឃើញ

តែឈ្មោះគ្នាទាល់តែឆ្លើយតបភាគរាប់រយខ្ញុំក៏បានឱ្យមើលជា
ឆ្លើយទាល់តែឆ្លើយទេ។

ថ្ងៃនេះខ្ញុំមកទៀតមុនគេ នឹចប៉ុន្មានខែចុង
ក្រោយនេះអីចឹងនែន។ ចង់នឹងឆ្លើយគេចម្លាប់មកទៀត
មុនគ្នាឈ្មោះនាងចម្លាប់ទៅហើយ! អូ! ថ្ងៃនេះសាងតូច
គ្នាសនោះមកដល់មុនពួកខ្ញុំច្រើនសោះ អីចឹងថ្ងៃនេះ
ប្រហែលជាខ្ញុំគ្មានឆ្លើយមើលទេ។ ហ្ន៎! ហ្ន៎! ថ្ងៃអី
អីចេះ? នាក់កាបូបស្រោចក្នុងថ្នកតុលីនិមិត្តសាស្ត្រ
លើសរតមកតុលីនិមិត្តសាស្ត្រ សំនើមកតុលីនិមិត្តសាស្ត្រ
អ្នកមានសោះឆ្លើយនាងចម្លាប់គេឈ្មោះសាង។ ឱ!
សាងតូចអើយតុលីនិមិត្តសាស្ត្រក៏ចេះ ចុះបើសាងស្អាត
លើសស្លាកពីលើតុ ខ្ញុំឆ្ងល់និមិត្តសាស្ត្រទេណា!។ សាងលោត
ចម្លាប់លើតុនោះឆ្ងល់ច្រើន ប្រហែលជាសឹកឈឺញថា
មានខ្ញុំស្នាក់ក្នុងផ្ទះទៀតនែនហើយ សាងត្រាបតែឈ្ងា
ផ្ទះសាងខ្ញុំពីលើតុនោះ ស្អាតខ្ញុំសឹកឈឺញភ្នែកកាច
នែលសាងស្លាប់ស្លាកពួកគេខ្ញុំមិនហ៊ានមើលមុខសាង
ទេ បេះដូងខ្ញុំលោតឆ្លើយតែចេញពីផ្ទះហើយ
ប្រហែលជាខ្លាចសាងណាស់ហើយ។ ខ្ញុំឱនមុខចុះមិន
ហ៊ានមើលមុខសាងទៀតទេ។ សាងក៏លែងខ្វល់ពីខ្ញុំនែន

សានៈចុះពីតុក្កុសឆ្កុកឆ្កាសសោះហើយលឿនទៅតុសាន់វិញ
 បើកស្រៀវស្រាវអានធ្វើមិនឆ្ងល់។ អីយ៉ូ! កំពុងកុស
 ឆ្កុកឆ្កាសបកប្រែហើយ ឡាវីសត្រូវគេដឹងអត់ទេហ្នឹង
 បើសិនជាដឹងតុសអីចឹង? ចុះបើគេដឹងសាន់ខ្ញុំហ្នឹង
 ដូច្នេះសាន់អត់ហ្នឹង?

កំពុងកុសឆ្កុកឆ្កាសនឹងបកប្រែតុ គេឈរមើល
 ឃើញស្រឡាតែស្រាវស្រាយដឹងរបស់ឡាវីស គេគប្ប
 ស្រៀវស្រាវចូលចិត្តបង្ហាញភាពឡាវីសរបស់គេ ហើយ
 ឈរមើលបុគ្គលឡាវីស ៧សាន់តុសសោះវិញគ្មានបាញ់គេ
 សោះ សាន់ស្រាវស្រាយធ្វើបុគ្គលស្រាវស្រាយទៀត! មិនឆ្ងល់
 ថាខ្ញុំបុគ្គលនេះដឹងសាន់ប៉ុន្មានទេ! ហ្នឹង! មើលកុស
 ឆ្កុកឆ្កាសសោះចុះ! បែរជាប្លន់បុគ្គលឡាវីសឆ្កុកឆ្កាស
 សាន់ទៅវិញ គេមិនចង់ដឹងឬឆ្កុកឆ្កាសខ្លះទេ? អី! ទៅ
 ជានិក្ខេបស្រាវស្រាយតុសពីហោប៉ៅខោបកស្រាវស្រាយ
 ស្រាវស្រាយឡើងអីទៅវិញ? ៧សាន់តុសឡាវីសសោះវិញ
 ឆ្កុកឆ្កាសបុគ្គលស្រាវស្រាយចិត្តរបស់ហើយ។ ខ្ញុំស្រាវស្រាយ
 យល់ពួកគេទាំងពីរសាកនេះចង់ធ្វើអីទេ? អីស! មើល
 ក៏អីចឹងទៅហ្នឹង?

ខ្ញុំស្រឡាញ់នឹងក្រុមប្រឹក្សាដ៏ធំ របស់សាសនា
 ឡាវីសស្ថាបនាឡើងមកនេះស្រាប់ហើយ
 ខ្ញុំបានដឹងហើយ។ មើលទៅស្រីស្នាមឡាវីស
 ប្រហែលឡើងបាននិទ្ទេសហើយ! មើលចុះ! សាសនា
 ព្រឹទ្ធសាសនាស្រស់ស្អាតហើយ! កំពុងលក់ឥតមានឃ្លាតសោះ
 វិញឲ្យបានលឿនបំផុត មើលទៅគេស្នាម
 ស្នាមយុវជនណាស់ស្រស់ស្អាតបំផុតណាស់
 បង្កើតផង។

ឃ្លាតក្នុងស្ថានភាពស្រស់ស្អាត ក្រោយមកបាន
 លេចចេញហើយ ឃ្លាតប្រកបដោយភាពស្រស់ស្អាត
 នេះឡើយ ព្រោះថាពេលចូលទៅក្នុងវិញ្ញាបនបត្រ
 ឃ្លាតឃ្លាតចំណុចនេះឡើយ នឹងខ្លះឲ្យបានស្រស់ស្អាត។
 ខ្ញុំបើកកំពុងលក់ឥតមានឃ្លាតសោះដ៏ធំនេះមិនប្រកប
 គ្នាទៅនឹងឡាវីសស្ថាបនា គេបែបនេះអង្គុយស្ងៀម
 ស្ងៀមចាំបើកក្រោយវិញ របស់ឡាវីសស្ថាបនា
 ក៏ស្រស់ស្អាតសោះវិញក៏ស្រស់ស្អាតបំផុតឡើយ

របស់សានឡើងវិញ គ្មានខ្វល់ថាមានអ្នកណាខ្លះកំពុង
លួចមើលសានសោះ។

ពិធីដប់ប្រាំបួនលោក្មេងរបស់ពួកយើង បាន
បញ្ចប់ វិស្សទាំងអស់គ្នាឈប់រាប់រាល់គ្នា អ្នកខ្លះសោ
តែតើចសប្បាយ ឯខ្ញុំសោតែគ្មានអ្នកឱ្យរាប់។ ភ្លឺសប្បាយ
ផ្លូវនេះចាត់ចុកចាត់គ្រាន់បើ ព្រោះយ៉ាងហោចណាស់ខ្ញុំ
ឡាវិសឆ្នាក់នេះ! ហាសហា! ក្រោយពួកគេបំបែកគ្នា
ទៅផ្ទះភ្លឺសប្បាយ ខ្ញុំនើសយីតៗតាមក្រោយឡាវិសចុះ
ក្រោយនេះ សានកំពុងនើសបណ្តើរៗបណ្តើរៗសាប្បាយមិត្ត
សានបណ្តើរៗ ស្រាប់តែកំពុងលក់អ្នកមានសោះរត់ទៅ
ក្រោយពីក្រោយសានហើយពួកយើង ឱ្យសានកុំយំស្រែក
នេះឬយូរទំហឹងចិត្តខឹង កុំអ្នកមានសោះរត់ហួសសាន
ហើយនាកមកសើចថាសានយ៉ាងស្រស់ មិនបង្ហាញ
សញ្ញាខឹងនៃលសានបាននេះទេ។

ភ្លឺសប្បាយប្រចាំថ្ងៃសោតរាប់របស់សានតូចផ្កាស
ឡាវិសឆ្នាក់នេះដូចជាភ្លឺសប្បាយភ្លឺសប្បាយនេះខ្ញុំតាម
នាមមើលមិនចេះដូចៗ វិស្សមកលប៊ីខ្មែរស្ទើរ ខ្ញុំនឹក
នឹកតែសានចង់ឃើញភាពស្អាតស្អាតនឹងស្អាតញញឹមរបស់
សាន។ ម្តងៗខ្ញុំនឹកនឹកនឹកលឿនសោះនៃលសានស្អាត

ចំបកខ្ញុំ ធ្វើឱ្យបេះដូងខ្ញុំលោតចិត្តស្លាប់សោះ។ គិតៗ
 ទៅឃ្លួនឆ្នាំ នៃសត្វសាប្តាយឡាវីសខ្ញុំតាមមើលសាង
 ស្រួចតាមសាងស្រីភាគតែសាងវិញមើលខ្ញុំតែម្តងសោះ
 គាត់។ សាងប្រហែលជាមិនចាប់អារម្មណ៍ថាមានខ្ញុំក្នុង
 ផ្ទះក្រោយសាងផងក៏មិនដឹង។ ពេលនឹកដល់ឡា
 វីសវិញបកប្រែចំណេះស្រួចសាប្តាយដល់ហើយ តែបើ
 គិតដល់ថ្ងៃចូលស្រីវិញ ខ្ញុំស្នេហាមិនទាន់បាត់ខ្លួនសោះ
 ឡើយទេ។

ហើយ! ស្រ្តីប្រាកដមិនទាន់បាត់ប៉ុន្មានផង
 ដល់ថ្ងៃចូលស្រីវិញហើយ។ បើកបរស្រ្តីកាលឆ្នាំ
 នេះក៏មិនខុសពីឆ្នាំមុន ឆ្នាំក្រប្បបូលយកតែរបស់ថ្មី
 មកអួតគ្នា។ ឯឱវិញស្រួចសាប្តាយសីលសោះ! ប្រើរបស់ថ្មី
 ក៏មិនដឹងអួតអួតណា បើមិនដឹងលេខអួតណាគេ
 ចាប់អារម្មណ៍ខ្ញុំផង។ អីយ៉ា! សោះសាងតូចឡាវី
 សទេតើ! បើកសាងប៉ុន្មានខែសោះស្រ្តីស្រួចសាប្តាយ
 មុន ប្រហែលខំបន្តិចតាមណាស់ហើយ។ ហោសហោ!
 សាងមិនទៅអង្គុយតុទីប្រាំមួយសិនហើយចាំស្រួចមកតុ
 ទីពីរវិញស្រួចឆ្នាំមុនទៀតទេហ្ន៎! តែសាងស្រួចមកអង្គុយ
 នៅមុខវិញហើយ។ ឯឱឆ្នាំនេះក៏មិនស្រួចតុទីនោះ សុំ

អង្គុយតុចិបីម្ខាងក្បែរអ្នកនើមតុចិបីចុះ! ត្រូវលឿន
 មើលឡាវលីសកុំឱ្យសាងនឹង ហេសហោ!។ មិននឹងឈ្នះ
 ម៉េចទេខ្ញុំ បានឃើញសាងហើយចេះតែចង់មើល
 សាងមិនចង់លាក់ទេណា។ ឆ្មាំនេះកំពុងក្បួនអ្នកឃាត
 ផ្ទុកសោះប្លន់សាងច្រើនហើយ ក្រុមចាស់ៗរបស់គេក៏
 បែកហួសផ្ទុកអស់ ឃាតអ្នកខ្លះប្លន់ចង់ផ្ទុកច្រើន ឆ្មាំ
 នេះប្រហែលឡាវលីសសាងបានតុចហើយ។ ខ្ញុំមិនដឹង
 ឃើញតុចខ្លះ តុចកាចរបស់សាងច្រើនទេ ឃើញតែ
 តុចប្រិមប្រិយ នឹងភាពស្រស់របស់សាងដ៏ស្អាតវិញ។
 តាមពិតឡាវលីសស្អាតណាស់ ស្អាតជាងពន្លឺច្រើនទៅ
 ច្រើន។ ខ្ញុំចូលចិត្តល្ងង់មើលតុចសាងនិលភ្លឺក ពេលខ្លះ
 មើលទៅសាងស្រស់ជាងខ្លួនថាខ្ញុំល្ងង់មើលសាងនេះ
 តែសាងធ្វើមិនដឹង សាងប្លន់ជាញឹកញយ ធ្វើឱ្យខ្ញុំកាន់តែ
 ចាប់ចិត្តលើសាង។ ព្រោះតែកាលវិភាគផ្ទុករបស់
 សាងបែបនេះ ធ្វើឱ្យខ្ញុំស្រស់ស្រាយច្រើនឡាវលីសស្រស់
 កាលពីឆ្នាំមុនច្រើន។ ចោះជាសាងមើលតុចខ្លះវិញក៏ខ្ញុំ
 សើចបន្តមើលតុចសាងនិល ចង់ឱ្យសាងញឹកខ្ញុំ
 ហើយលាក់តុចចេញ ធ្វើឱ្យខ្ញុំកាន់តែចង់មើលតុចញឹក
 ឆ្ងល់របស់សាងច្រើនច្រើន។

ទើបតែចូលទៅសួរកុំឲ្យខឹងខ្លាច ខ្ញុំកំពុងនិយាយក្នុង
 ក្រុងក្នុងការបើកបរឡើយស្រាប់តែ កំពុងក្នុងការ
 បរិច្ចាគសេចក្តីស្រឡាត់ស្រឡាយ។ គេនៅហើយឆ្លើយតប
 តាមព្រះព្រះបាទស្រីសីហនុវរ្ម័ន។ ពេល
 នៃសង្គ្រាមនេះចាប់ផ្តើមឡើងស្រាប់តែបាទស្រីសីហនុវរ្ម័ន
 ថា ការស្នាក់នៅក្នុងក្រុងក្នុងការបរិច្ចាគសេចក្តីស្រឡាត់
 ស្រឡាយនេះគឺជាបញ្ហាសំខាន់បំផុត តាមព្រះបាទស្រីសីហនុវរ្ម័ន
 ស្រាប់តែនោះ។ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមប្រាប់ថា ចុះការ
 ណា? តើបាទស្រីសីហនុវរ្ម័នចង់ចូលរួមស្រាប់តែគេនោះដែរ
 ទេ? គេនាំក្នុងការបរិច្ចាគសេចក្តីស្រឡាត់ស្រឡាយ ថាមិន
 ទៀង បាទស្រីសីហនុវរ្ម័នប្រាប់ឲ្យដឹងថា គេ
 តែងតែប្រាប់ថា។ ចុះខ្ញុំ? ទោះជាមិនក្រីក្រមិនមានឡើយ
 សាមីខ្លួនប្រាប់នោះ ហើយសង្គ្រាមស្រាប់តែមិនបាច់
 ប្រាប់ដល់កំពុងក្នុងការបរិច្ចាគសេចក្តីស្រឡាត់ស្រឡាយ
 តែបាទស្រីសីហនុវរ្ម័នខ្ញុំ
 ទៀងមិនឈ្នះនោះដែរ។ បើគ្មានអីនោះអីចឹងធ្វើម៉េច
 អាចទាញចិត្តបាទស្រីសីហនុវរ្ម័នខ្ញុំបាន? មិនបាន
 ទេខ្ញុំស្រឡាត់ស្រឡាយ បើមិនអីចឹងបាទស្រីសីហនុវរ្ម័នចាប់
 អាចទាញខ្ញុំទេ។

ពីថ្ងៃនោះមកខ្ញុំក៏ខំស្វែង ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យល្អៗ
 ឡាវិស។ មិត្តភក្តិក្នុងផ្ទះចាប់ផ្តើមមើលឃើញខ្ញុំក្នុង
 ភ្នែក ម្នាក់ៗចូលចិត្តមកនិយាយនាហ្មឺនខ្ញុំ នឹងស្លាប់
 មេស្បែកខ្ញុំញឹកញាប់ គ្រុកស្រពាញ់ខ្ញុំទៀត។ ពីមុនខ្ញុំ
 ស្មានថា ទាស់តែជាភូមិអ្នកម្នាក់ទៀតប្រក្រតីស្រពាញ់
 ហើយទាស់តែចេះនិយាយច្រើន ទើបម្នាក់មិត្តភក្តិ
 តាមពិតគ្រាន់តែស្វែងរក ហើយកុំប្រកាន់ខ្លួននោះ
 យើងមិនខ្វះអ្នកចង់រាប់អានយើងស្គាល់ទេ។ ប៉ុន្តែ
 ហេតុអ្វី មើលទៅឡាវិសស្អប់នា ស្នើតែមិនចាប់
 អារម្មណ៍នឹងខ្ញុំសោះអីចឹង? នាងបែរជាប្អូនចិត្តធ្វើ
 ការនាក់ខ្ញុំ ហើយចូលចិត្តនិយាយបញ្ជាក់បញ្ជ្រាប
 បញ្ជីខ្ញុំចិត្តខ្ញុំទៅវិញ។ ពេលខ្លះនាងនឹងថាខ្ញុំស្អប់មើល
 នាង នាងបែរមកសម្លឹងខ្ញុំនោយក្រសែភ្នែកមុខ នាង
 មិនឆ្លើយមិនទស្សន៍បណ្តើរឱ្យខ្ញុំមើលតាមចិត្តស្អប់
 មុខទៀតទេ ម៉ែនណាគ្រូអត់ស្វែង ខ្ញុំឃើញនាង
 ចូលចិត្តអង្គុយដំបូង ជាមួយក្រុមមិត្តស្រីៗរបស់នាង
 ដំណើរការលេង ៗខ្ញុំក៏មិនដឹងស្ទើរឃើញក្រុមដំណើររបស់
 នាងដឹង។

ថ្ងៃនេះក៏ស្ងួតរាល់ដំណើរ លោកគ្រូមិនទំនេរមក
 បង្រៀនឲ្យកុមារឡើយទេ តើឲ្យអ្វីនឹងអស់នាំគ្នាហៅសប្បាយ
 ហើយបង្ហាញគ្នាចេញក្រៅបន្ទប់ច្រើនអស់។ នៅសល់
 តែក្រុមរបស់ឡាលីន ដើរលេចចិត្តនាំគ្នាចេញទៅ
 ស្ងួតរាល់ដំណើរ ឯខ្ញុំក៏នៅតែធ្វើតាមចម្លាប់ មិនដើរទៅ
 ឆ្ងាយពីក្រុមរបស់សានសោះទេ។ ខ្ញុំខំអង្គុយធ្វើសាធារណ
 ភ័យក្រោយស្រែកប្រាប់ឲ្យស្ងៀមស្ងៀមប្រសិនបើមានអ្វីកើតឡើង ឯក្រុម
 របស់សានសោះ នៅនាំគ្នាជាមួយសានសោះឯទុក្ខវិការខ្លះស្រី
 ដើរលេចចិត្តរបស់ឡាលីនស្ងួតគ្នា។ ប្រហែលជាក្រោយពី
 ពេលនោះនឹង ទើបលើកនេះខ្ញុំស្រឡាញ់ សិនក្រុមមិត្ត
 ភក្តីរបស់សានសោះបញ្ឈប់ស្រឡាញ់ស្រឡាញ់ចំណេះ

ឡាលីន៖ តើ! ឲ្យកុមារនឹងអស់ ឬក៏ឡើយ
 ភាសាអង់គ្លេសជាមួយគ្នាពេលល្ងាច។ គេស្រឡាញ់គ្នា
 ហើយគ្នាក៏ចូលចិត្តគេវិញដែរ។

មិត្តសាន៖ តើឯងឲ្យកុមារនឹងបង្ហាញរាល់ថ្ងៃ
 ហើយ? ចុះពេលណាគេស៊ីនឹងធ្វើស្រឡាញ់?

ត្រាំស្តាប់មិនបាន ខ្ញុំក្រោកនឹងចេញពីបន្ទប់ច្រើន
 ឲ្យបានលឿនបំផុតកុំឲ្យក្នុងឈាមឲ្យសានសោះឃើញ។ ចេញ
 ផុតមិនទាន់សំឡេងសើចក្អក ខ្ញុំនឹងថាឲ្យកុមារ

សើចខ្ញុំ។ ប្រហែលជាឡាវីសនឹងខ្ញុំឈ្លានពានស្រែកស្រែកស្រែក
 តែសាងស្តាប់ខ្ញុំទេនឹងបាត់ជាងនឹងតែបញ្ជីខ្ញុំ? យ៉ាង
 ណាខ្ញុំមិនជឿនឹងថាឡាវីសព្រមយកសង្សារ ព្រោះពួក
 យើងទៀតជាមួយគ្នាពីរផ្នែកហើយ ខ្ញុំមិនដឹងលេខបញ្ជី
 សាងស្តីឡាវីសជាមួយបុរសណាម្នាក់លើសពីមិត្តរួម។
 ទោះជាដំបូងក្នុងក្រុមម្នាក់សោះ ដឹងលេខកូដប្រាប់
 តែឈ្មោះឱ្យដឹងគ្នាទៅវិញទៅហើយ បើទោះជាបុរសទាំងពីរ
 ថ្មីៗនេះគេស្នើតែបកស្រែសាងស្តីម្នាក់ម្នាក់ឡាវីស
 ស្នើតែមិនដឹងលេខបញ្ជីអានឬណាគេសោះអីដឹង។ ខ្ញុំគិតថា
 ខ្ញុំស្នើតែម្នាក់ស្រីប្រាំ! ខ្ញុំតែទៀតឱ្យបាត់លេខបញ្ជីសាង
 គេទៅ គាត់តែខ្ញុំមួយឡាវីសនិយាយជាមួយខ្ញុំម្តង
 ម្តងទៀតទេ។ ផ្នែកទី១១នេះខ្ញុំធ្វើឡើងពីសេសបាត
 មួយគឺប្លង់ខ្លួនសាងឱ្យទៅជាសិល្បៈទៀតពុំកើត គឺសាង
 មិត្តភក្តិជាមួយបាតប្រើទៀត តែគុណសម្បត្តិសោះ
 មកពីឡាវីសទេ! គិតទៅអំណាចស្នេហាអត្តសញ្ញាណយើង
 សោះ។

ដូចៗ មួយផ្នែកស្នើដុតទៅម្តងទៀតហើយ
 ខ្ញុំស្រែកបែកពីឡាវីសបីខែម្តងទៀតហើយ! គឺសាង
 ខ្លាំងណាស់ ពេលខ្លះគឺក្នុងពេលមិនដឹងធ្វើយ៉ាង

ម៉េច ឆ្លើយតែឈប់! តែខ្ញុំត្រូវយកកាន់កាន់នេះធ្វើជា
 កង្ខារចិត្ត ខំចៀសនេះឱ្យឆ្ងាយពីសង្គមប្រជាជនអានុវិទ្យា
 ខ្ញុំឱ្យបាន! ណាមួយក៏នេះឱ្យខ្លួនឯងប្រសិនបើបាត់បង់
 ផង។

បច្ចេកវិទ្យាកម្មក្នុងកិច្ចការ ក៏ជាបច្ចេកវិទ្យាកម្ម
 សិក្សាចុងក្រោយរបស់ពួកយើងនេះ ឆ្ងាយពីសេចក្តី
 អង្គុយនេះបុគ្គលិករបស់សាងសង់នេះ។ សាងសង់តែ
 មាន មិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធជ្រាបជិតសាមញ្ញរបស់សាងសង់នេះ។
 ក្នុងបន្ទប់ចៀសនេះអ្នកណាមិនឃើញស្រីៗបុគ្គលិក សឹង
 រំលងនេះជាបញ្ហាស្រីសាងសង់ចៀសពុករលួយ ក្នុងនោះមាន
 ឆ្ងាយពីសង្គមសាងសង់ ហើយក៏ហ៊ានបាត់សាងសង់
 លោកគ្រូអ្នកគ្រូសាងសង់នេះ។ ឆ្នាំនេះខ្ញុំសូមអង្គុយ
 បុគ្គលិកយើង ទោះបីបាត់បង់បុគ្គលិកតែខ្ញុំ
 ត្រូវតែកាត់ចិត្ត ព្រោះឆ្នាំប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវតែខំចៀស
 ឱ្យបានបំផុត មិនអីចឹងប្រហែលប្រសិនបើបាត់ បុគ្គលិក
 ខ្លាចឆ្ងាយពីសង្គមសាងសង់។ ឆ្នាំនេះខ្ញុំមានការរំលងសាង
 សាងសង់នេះតែងតែបាត់បង់អានុវិទ្យា។ ពួកវាថា ខ្ញុំ
 ចៀសពុករលួយ ត្រូវល្បែងប្រើប្រាស់ឆ្នាំប្រសិនបើ
 អានុវិទ្យាបុគ្គលិកសាងសង់ហើយសង្គមសាងសង់សោះ ឈ្មោះ

អាប្រាថ្នា ហើយអារម្មណ៍យូរទៅស្រស់ស្រាយអង្គុយតែងតែនាំកុស
អ្នកមានខ្លាំងប្រចាំថ្នាក់ច្រើននេះ វាឈ្មោះអាសម្បត្តិ។
អាស័យដ្ឋាននេះវាជាបងប្រពន្ធអាសម្បត្តិខ្លាំងណាស់ ពួកវាតែង
តែហៅខ្ញុំចេញទៅញ៉ាំអី ជាមួយគ្នាទៅលេងចេញ
លេង ហើយពួកវាមិនដឹងលឿងខ្ញុំចេញលុយទេ។
បុណ្យកុណាពួកវាដឹង ដឹងលឿងខ្ញុំមានឱកាសស្រស់
ស្រាយជាមួយឡាវីសប្រាសាទម្តងម្កាល ពេលពួកវា
និយាយញ័រញ័រលេងជាមួយនាង។ ឡាវីសស្នាមនេះ
កាន់តែស្អាត នាងស្អាតហើយកាន់តែស្អាតទៅទៀតផង។
ប្រុសៗជាច្រើនតាមស្រលាញ់នាង ទាំងសិស្សថ្នាក់ក្រោម
ទាំងសិស្សថ្នាក់ខ្ពស់នោះក៏មានខ្ញុំម្នាក់ដឹង ដឹងលក្ខណៈ
តែងបង្ហាញលើកនាងឱ្យឡាវីសជាប្រចាំ។ ពិសេសខ្ញុំ
មានការស្អប់បង្អស់បំផុតយ៉ាងខ្លាំង ពីបងប្រជានិពន្ធដែ
តែងម្តង ហេស!ហេ!។ តែឡាវីសវិញ នាងស្អប់ជាពិសេស
ក្នុងម្តងម្កាល នាងមិនដឹងចាប់អារម្មណ៍នាក់ទាន
ស្នេហាឱ្យអ្នកណាម្នាក់នោះទេ។ មិនដូច្នោះនាងស្នេហា
ការចាប់អារម្មណ៍ ជាមួយអ្នកដឹងលក្ខណៈស្រលាញ់នាងទាំង
អស់យ៉ាងដាច់ស្រយាល។ មិនថាតែខ្ញុំមិនប្រាប់គ្នា សូម្បីតែ
ក្រុមមិត្តភក្តិរបស់នាងក៏ស្ងប់ស្ងើចនាងដឹងទៀតនេះមាន

ចន្លោះម៉ោងទំនេរទៀតហើយ ពួកយើងស្នើសុំក្បាល
 ចង្កាបំបែក ឡាវីសស្នើសុំដំណើរជាមួយក្រុមមិត្តភក្តិ
 ស្រីៗរបស់សាងស្នើសុំបង្កប់ភ្លើង ហើយខ្ញុំក៏ធ្វើជាស្នើ
 អានសៀវភៅរំលឹកប្រយោជន៍ស្នើសុំ ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យតែ
 បានស្នើ ក៏ដូច្នេះ សាងស្នើសុំសំឡេងសាងស្នើ។ អីយ៉ា! ភ្លើង
 ដំណើរចង្កាបំបែកស្រស់ស្រាយ ថ្ងៃនេះក៏ស្រាប់តែបានអ្នកស្នើ
 ដំណើរស្រាប់ ហេសហេ!

មិត្តរបស់ឡាវីស៖ ឡាវីស! គេហ្នឹង
 សម្លេងណាស់នឹងអត់?

ឡាវីស៖ ហ្នឹងឡើយអី?
 មិត្តរបស់ឡាវីស៖ ភ្លើងនឹងឡើយក៏ដូច្នេះ
 ហ្នឹងណា!

ឡាវីស៖ គ្នាមិនយល់ទេ! ពួកយើង
 ចង់និយាយពីអី?

មិត្តរបស់ឡាវីស៖ យើងឡើយក៏ដូច្នេះឱ្យពួក
 កំព្រាៗដំណើរចោលចោលយើងស្នើសុំឱ្យស្រីគ្នា មិនប្រាប់
 មិនស្រាវជ្រាវអ្នកណាទាំងអស់។ យើងមិនខឹងដំណើរគេ
 តាមស្រាវជ្រាវទេ?

ឡាលីន៖ ធ្វើបែបនេះអត់មានប្លែកទេ!
 គេស្រលាញ់ខ្ញុំមិនមែនស្អប់ខ្ញុំទេ! គ្មានហេតុផលឱ្យខ្ញុំ
 ស្អប់គេឡើយ! គេគ្រាន់តែស្រលាញ់ ហើយយកចិត្ត
 ទុកថា បើមិនបានស្រលាញ់គេវិញទេគ្រាន់តែ
 រាប់អានគេទៅ ទៅស្អប់គេធ្វើអី? គេក៏មិនបានឱ្យ
 ទោសអីមកខ្ញុំ មិនបានធ្វើឱ្យខ្ញុំទុកចិត្តល្មើសណា?

អីយ៉ា! ឡាលីនមានគំនិតទាស់សម័យមែន!
 សាងពិតជាតុច្ឆ័ត្តិនិយមមែន! បើត្រូវៗទៀតវិញ
 សោះ ពេលនឹងថាអ្នកណាស្រលាញ់សាង សាងនឹងលែង
 និយាយហៅរកគេសោះមិនខានឡើយ! ព្រោះពួក
 សាងគិតថាវាជារឿងខ្មាសគេ មានគេស្រលាញ់ច្រើនជា
 សាវ័មិនល្អ ឬទៅជាឆៀនក្នុងលែងរាប់អានក្នុងទៅវិញ។
 ហេតុហេ! ស្មើតែឡាលីនពិសេសជាងគេ! និយាយ
 អីចឹងផ្ទុះចុះក្រោយនេះឡាលីននឹងក្របរបស់សាងមិន
 ដឹងនិយាយពាក្យបញ្ជីខ្ញុំដូចផ្ទុះចុះទៀតទេ នេះ
 ប្រហែលមកពី ការគិតនឹកទាស់សម័យរបស់សាងនេះ
 ហើយមើលទៅ! អី! មែនហើយ! ឧក្រិដ្ឋរាប់អានពីរសាក់
 ពួកម្នាក់ខ្ញុំស្មោះវិញឬយ៉ាងណាមិញនេះខ្ញុំមិនដឹងឡើយ

ពួកវាបកសារលាភៀសសោះ។ ថ្ងៃអាទិត្យនេះខ្ញុំក្លានតែទៅ
រកណាត់ពួកវាបកប្លែងជុំវិញស្នាមឱ្យប្លាស់រូបរាងស្រស់ស្រាយ
ទៅណាបានជាពួកវាមិនបកភៀស?

ខ្ញុំអង្អែលចាំពួកវាឡើងវិញ ដើរទឹកអំពៅអស់
មួយកែវដំបៅមួយទៀតបកបកស្រស់! មើលប្រកាសមិត្ត
សង្គ្រាមរបស់ខ្ញុំទាំងពីររបស់ខ្លួនក្នុងបក នេះឡើងហ៊ុន
ក្នុងគិតថាខ្ញុំចាំវាវិញប៉ុនណាសោះ! ឆ្លើយ! ស្លាប់ហើយ
នឹងឱ្យនឹងឡើងសិនធីបាសវាមិនបកភៀស?

ខ្ញុំ៖ អាពីរសាកប្រែនេះទៅណាបានមិន
បកភៀសមួយអាទិត្យហើយ?

ប្រាថ្នា៖ អញបកម្តងម្កាលនេះតើហ្ន៎!

សប្បុរ្តិ៖ អាហ្នឹងវាទៅមើលមុខឡាវីស វា
មិនទៅភៀសទេ

ខ្ញុំ៖ អញ! ប្រែនេះស្រេចហើយឡាវីស? (ខ្ញុំ
ភ្ញាក់ស្រែក)

ប្រាថ្នា៖ អញពីរសាកសេះ ល្អក្តើម
ប្រែនេះហើយ ពួកអញក្នុងអាវមុខចូលភៀសទេ! អា
សប្បុរ្តិ៖ ចេះតែសំអញនេះនើម្បីឱ្យឈប់គិតនិស្សិតឡាវីស

សាមញ្ញ៖ អាប្រាថ្នាវាស្រលាញ់ឡាលីសដាន
អញ្ជើញទៅបាត់បង់សាងសង់បុរាណទេ។

ប្រាថ្នា៖ តើយ៉ាងណាប្រែប្រួលក៏ស្រលាញ់សាង
នេះ តុល្លាតែខុសនឹងអាស៊ីសិប្បកម្មបង្កើន!
ខ្ញុំអង្គុយមើលពួកវាចោទគ្នាទៅវិញទៅមក បុកគ្នា
តែច្រនែងទេ។ ម៉េចក៏ទៅជាអីចឹងទៅ? ស្រីស្អាតក្នុងគោក
ម៉េចបុរាណទៅជាមើលឃើញតែឡាលីសទៅវិញ? តើ!
កុំឱ្យពួកវាលោះគ្នាសិនត្រូវឱ្យពួកវាឱ្យចូលច្រើនវិញ
ផងនោះខ្ញុំមានតែកាត់ចិត្តទេ។ ហើយ! ណាមួយខ្ញុំក៏
មានពួកម៉ាកតែពីរសាកហ្នឹងគត់១២ឆ្នាំហើយតាំងពី
ចូលច្រើនមក។ ហើយ! ហើយ!...

ខ្ញុំ៖ តើ! ពួកប្រែប្រួលកុំចោទគ្នាអី! ឡាលីស
មានសិស្សប្រុសច្រើនណាស់ចោទស្រលាញ់សាង អា
ប្រាថ្នាសាកថ្នាក់ជាប់លើសនោះបើកម៉ូតូតាមសាងដល់
ផ្ទះវាល់ផ្ទៃ ហើយអាមួយបន្ទប់ក្រោមជាប់នឹងហ្នឹងអាន
តែផ្ទះស្មៅក្បែរសាង បន្តិចមកសុំខ្ចីនេះបន្តិចមកសុំខ្ចី
នោះមិនល្អសឹង មានអាមួយច្រើនស្មៅថ្នាក់ចុងកេនោះ
ទៀត ឱ្យតែម៉ោងចេញលេងពេលណាឃើញឈ្នួរ
របស់ញ៉ាំយកមកឱ្យក្របខិតសាងហើយ។ ចែកអាពីរ

សាកលនេះទៀតក៏ឈឺស្មាសបញ្ហានេះ បើអ្នកណា
ម្នាក់ ក្នុងចំណោមអ្នកសាកលនេះអាចយកបេះដូងសាង
បាន ឈឺស្មាសក៏មិនស្ងប់ចាប់ ដូចអ្នកផ្សេងយកបាន
នេះ។

អាសយដ្ឋាន៖ អ៊ីចីស្មាសមិនខឹង នឹងពួកឈឺ
ទេ?

អាប្រាជ្ញា៖ ប្រសិនបើតាមសមត្ថភាព ឈឺ
ឈប់ខ្លាចចិត្តសាងហើយណា?

ខ្ញុំ៖ អី! អី! តែ កុំភ្លេចផ្លូវ ប្រសិនបើ
វិញ!

តាំងពីចម្លើយនេះ មកពួកឈឺស្មាសប្រសិនបើ
តាមស្រលាញ់ច្បាស់តាមសមត្ថភាពច្បាស់ៗខ្លួន មិនឱ្យ
ប៉ះពាល់មិត្តភាពនឹងពួកឈឺស្មាសទាំងបីទេ។ ពួកវាចាប់
ផ្ដើមប្តូរចេញពីខ្ញុំអស់ អាប្រាជ្ញាប្តូរទៅអង្គុយសោត
ចិត្តខ្លាចប្រស ដើម្បីយកចិត្តបោសសម្អាតផ្នែក
ជាមួយសាង នាអាសយដ្ឋានវិញប្តូរទៅអង្គុយតែម្នាក់
នាឈរស្រួលល្អចម្រើនមុខសាងពេលយ៉ាងនេះ។ អា
សយដ្ឋាន ប្រើសមត្ថភាពជាកូនអ្នកមានចូលទៅរាប់អាន
ស្ម័គ្រចិត្តលាជាមួយក្រុមមិត្តភក្តិរបស់ច្បាស់ នឹងនាឈរ

បានចូលជិតស្និទ្ធជាមួយសាងផង។ វាដឹងនៅទីញា
 របស់ញាតិឱ្យក្របមិត្តភក្តិឡាលើស នឹងសាងមិនឲ្យសង្វែង។
 ពេលខ្លះខ្ញុំឃើញវាមានយកទាំងបុរសចាក់សិនប៉ុន្តែនៅ
 ចែកឱ្យពួកសាងផង។ ឈឺ! អាសេះលេងដំបើសអាងតែ
 វាជាកូនអ្នកមាន។ បើនិយាយពីអាប្រាថ្នាវិញវាចូល
 ចិត្តសំឡាញ់ឱ្យឈ្លោះជាមួយវា រាល់សេចក្តីបោសស្អែក
 អង្គារព្រោះវាមកមិនដល់ទាន់យ៉ាងសប្បាយទេ ធ្វើឱ្យ
 សាងខឹងជាខ្លាំង។ ពេលខ្លះក្រាស់តែឃើញអាប្រាថ្នាមក
 ដល់មុខផ្ទះស្រែកស្តាប់ ឡាលើសលប់បោសបោសយាង
 ដល់អំបោសឱ្យអាប្រាថ្នាបោសបន្ត។ អាមិត្តខ្ញុំក៏វាមិន
 ដល់ហ្នឹងទេបាត់នឹងឡាលើសនេះ មានតែ តាមល្បែង
 សាង។ វាមានចំណុចពិសេសមួយអាចធ្វើឱ្យឡាលើស
 បានខឹងនឹងនិយាយលេងជាមួយវាវិញយ៉ាងណា
 ព្រោះវាចេះចិញ្ចឹមសត្វបង្កាច់ប្រៀបបង្កើត យកមក
 បង្កើតឱ្យសាងខ្ចីស្តាប់។ អាសេះឆ្លុះប៉ាយ! ឆ្នាំប្រលងផងវា
 ចេះមកពង្រីកសាងនៅកើតនេះ។

ខ្ញុំប្រណែនអាប្រាថ្នាវាប្រលងប៉ុន្តែ តែស្អប់ជាមុខ
 ចំណេញ។ ព្រោះពេលខ្លះភាពប្រលងប៉ុន្តែក៏អាចហុច
 ឱកាសឱ្យ បានបានស្និទ្ធស្នាលជាមួយឡាលើសច្រើនជាង

គេ។ ថ្ងៃនេះយ៉ាងនឹងឃើញនៅលើឆ្នាំលើសសោតែ
 មិនទាន់បកសរសេរថ្នាក់ទៀតទេ។ ខ្ញុំអង្គុយលើបង្អួចចាំ
 មើលអារម្មណ៍ផ្ទៃចិត្តខ្ញុំចង់ដឹងថាមានអ្វីទៅ។ ខ្ញុំឃើញវា
 ឈរចាំសិនស្រេចខ្ញុំថ្នាក់ទៀត ចាំផ្លូវឆ្នាំលើសបកទៀត
 ស្ទុះចេញចាំមើលបកពីផ្ទៃ។ គ្រាន់តែវាឃើញឆ្នាំលើសបក
 សរសេរវាចាំទៅកាន់ក្នុង បង្អួចចាំមើលនៃសិន
 ហើយប្រើស្រីផ្អែមទៅសិនស្ទុះចាំហ្នឹងជាសញ្ញាសិន
 អីចឹង **‘នឹកណាស់សេះ! ម៉េចយូរឆ្នាំថ្ងៃហ្នឹង?’** ខ្ញុំតាម
 សង្កេតមើលឃើញឆ្នាំលើសឃើញសិនស្រេចចាំបង្អួច
 ហើយសិនស្រេចនឹងស្ទុះទៅវិញ **‘ត្រូវទេអី?’** សិន
 បង្អួចនឹងចូលថ្នាក់ទៀត អាមិត្តខ្ញុំសោះក៏នឹងត្រកាលតាម
 ក្រោយសិនស្រេចថ្នាក់ទៀតនេះ ១ ខ្ញុំបាត់ត្រឹមតែមើល
 ហើយល្អច្របែក ព្រោះខ្ញុំធ្វើស្ទុះចាំមិនបាន គ្មាន
 ជំនាញក៏គ្មានឱកាសស្ទុះឡើយច្របាច់សិនថាសឹកមិនបាច់
 ទៅស្រ្តីបាត់បង្អួចចាំមើលស្ទុះចាំបាត់សោះទេ។

គិតៗទៅឆ្នាំលើសស្ទុះចាំផ្ទៃឆ្នាំលើសកន្លង់ឆ្នាំ
 រយ ខ្ញុំបុកពោះណាស់ខ្លាចតែសិនបាត់គេ។ តែឆ្នាំនេះ
 ជាឆ្នាំប្រលងផងខ្ញុំត្រូវខំទៀត។ ថ្ងៃនេះយ៉ាងអ្នកគ្រូជីវៈ
 ជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកយើង។ សិស្សៗភាគច្រើនគឺ

ស្រលាញ់ចូលចិត្តកាត់ណាស់ តែ កាត់ស្រលាញ់ក្រុម
 ឡាវីសច្រើនសាន់ស្មើ ថ្ងៃនេះ កាត់នាក់លំហាត់ លើ
 ក្តារខ្សែនីងខ្លី តេស្តសមត្ថភាពសិស្សមុនថ្ងៃប្រលង
 បាក់ឌុបខាងមុខនេះ។ អ្នកគ្រូជីវៈចូលចិត្តឡាវីសស្មើ
 គេអីចឹងហើយ កាត់ឧស្សាហ៍ហោសាន់ឡើងក្តារខ្សែនីង
 នីងខ្លីបកស្រាយលំហាត់នេះ។ ថ្ងៃនេះអ្នកគ្រូលេងខ្លាំង
 បន្តិចហើយ កាត់ហោឡើងបកស្រាយលំហាត់ស្រួលស្មើ
 គេ នឹងហោឡាវីសបកស្រាយលំហាត់នេះលឿនបំផុត
 ស្មើគេទៅវិញ។ ជីវៈវិញស្មើសាញ់របស់ខ្ញុំណាអ្នកគ្រូ!
 ម៉េចក៏នាក់សម្លាងដំបៅឡាវីសអីចឹង? ឡាវីសខំ
 ស្រាយលំហាត់នេះលំអ្នកចុះក្រោយ ស្មើធ្វើលើស
 ចេញប្រហែលស្មើស្មើច្បាស់បងប្អូនហើយ។ សំណាង
 ហើយនេះខ្ញុំស្មើអង្គុយតែមួយនេះស្រាប់ ខ្ញុំខំល្បាច
 ឡើងហោរូបបង ឱ្យស្មើបានខ្លះៗទៅស្មើស្រាយ
 លំហាត់រួចអស់ ខ្ញុំស្មើតែបែកញើសស្មើស្មើស្មើ
 ហើយ! ណាមួយអាល័យស្មើស្មើស្មើស្មើស្មើ ណាមួយ
 ខ្លាចគ្រូឱ្យនឹកខ្ញុំល្បាចដូច្នេះប្រាប់ស្មើ។ ឡាវីសគ្រាន់
 តែបញ្ចប់សំណួរហើយភ្លាម ស្មើស្មើស្មើស្មើស្មើស្មើ
 ឱ្យខ្ញុំឡើង! 'ហោឡាវីស' បន្តិចបកអស់ទៅ! ល្អាត

ស៊ីតេមិនបាទ ស៊ីតេនេះចូលអង្គុយតាមបាទ ១ ខ្ញុំ
 ទៅជាស្រឡាត់ក្នុងខំតាមឆ្លើយតបទៅស៊ីតេវិញ "ចុះ
 ខ្លាចអ្នកក្រហម!" នេះគឺជាតាមស៊ីតេស្រឡាត់ស្រឡាត់
 មុខខ្ញុំបន្តិចទើបស៊ីតេអង្គុយចុះ។ ១ អ្នកក្រហមវិញមិន
 ត្រូវបំភ័យស៊ីតេអង្គុយលើសេ គាត់បែរជាស៊ីតេទៅ
 វិញ ធ្វើឱ្យមិត្តភក្តិរួមគ្នាស៊ីតេស្រឡាត់ស្រឡាត់។ អើយ!
 ហេតុតែស៊ីតេជាស៊ីតេស្រឡាត់ស្រឡាត់!

ថ្ងៃនេះយើងចេញលេង អ្នកក្រហមវិញមិនទៅ
 ការិយាល័យក្រហម គាត់បែរជាមកអង្គុយនិយាយ
 លេងជាមួយស៊ីតេស្រឡាត់ស្រឡាត់ស៊ីតេវិញ។ ឃើញ
 អីចឹងខ្ញុំក៏អង្គុយស៊ីតេតាមស៊ីតេ លេងចំណាប់ចំណាប់
 ព្រះអង្គក្រហមម្យ៉ាង ល្អប្រសើរបំផុតស្រឡាត់ស្រឡាត់
 ស៊ីតេ។ តែគាត់មិនប្រាកដតែឱ្យដំបូងស៊ីតេអង្គុយស៊ីតេ
 តែប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំអង្គុយចាប់ចំណាប់អង្គុយស៊ីតេ
 ស៊ីតេធ្វើឱ្យខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង។ **អ្នកក្រហមស៊ីតេ**
ឡាត់ស្រឡាត់ អ្នកក្រហមស្រឡាត់ស្រឡាត់ស៊ីតេស្រឡាត់
 ខ្ញុំឃើញឡាត់ស្រឡាត់ស្រឡាត់ស៊ីតេស្រឡាត់ស្រឡាត់ **អ្នកក្រហម**
ទើបអង្គុយប៉ុណ្ណឹង មិនក្លាយជាអ្នកស៊ីតេស្រឡាត់ស្រឡាត់
ពេលស៊ីតេចាប់អារម្មណ៍ស៊ីតេស្រឡាត់ស្រឡាត់ ត្រូវចិត្តអ្នក

គ្រូ ខ្ញុំឃើញកាត់ឮញឹកញាប់ពេញចិត្តប្រយោគឡាវីស
 ម៉ែនម៉ែន "ឡាវីសបេះដូងចិត្តបាទស៊ីអ៊ីច័ន្ទណាស់!
 ហើយអ្នកគ្រូសោចស្រស់ស្រាយទៀត គឺឡាវីសមិន
 ខឹងឬបញ្ចកកហើយ អាចស៊ីចែកត្រឹមជាមិត្តភក្តិ
 គ្នា ពុំកែណាស់ឡាវីសនឹងអាចធ្វើបានដូចនេះ!"

ឡាវីសចាប់ផ្តើមឮញឹកញាប់ ប្រហែលស្ទើរបានចិត្ត
 នៃលក្ខណៈស្រស់ស្រាយហើយ "ចាំអ្នកគ្រូព្រោះពួកគេ
 គ្រាន់តែស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយមិនបានផ្តល់ដល់វិបាកអ្វី
 នៅខ្ញុំចេញពីចិត្តល្អថាខ្ញុំស៊ីមិត្តភក្តិខ្ញុំទៀត អត់
 មានហេតុផលខឹងគេទេ?"

ស្តាប់ឮការសន្ទនាបស់ឡាវីសនឹងអ្នកគ្រូអារម្មណ៍
 ខ្ញុំដូចជាមានសីលធម៌ណាស់។ ខ្ញុំមិនបានចំណាយពេល
 ខ្វល់ថា អ្នកផ្សេងអាចសក់លក់បេះដូងរបស់ឡាវីស
 បានទៀតទេក្នុងពេលនេះទេ។ អ៊ីច័ន្ទខ្ញុំអាចថ្នាក់ចិត្តខ្ញុំ
 ទៀតទៀតប្រសិនឱ្យជាប់បានហើយ។

ពីថ្ងៃនោះមកខ្ញុំមិនស្ងៀមបាន ខ្វល់ខ្វាយថា
 អ្នកតាមចែចង់ឡាវីសទៀតទេ។ ព្រោះខ្ញុំបានដឹងពី
 គោលការណ៍ស្នាមហើយ ខ្ញុំគិតតែខំទៀតដើម្បីប្រសិន
 បាននិទ្ទេសល្អ។ ខ្ញុំកាន់តែថ្នាក់ចិត្តឱ្យស្រួលពីឡាវីស

សាងបែរជាកាន់តែបកដឹកស្ម័គ្រនឹងខ្ញុំទៅវិញ។ ព្រោះ
 ពេលនេះ ខ្ញុំច្រើនឮក្រែងសាងនឹងរើសរបស់ខ្លះ
 សាងតែងហៅឱ្យខ្ញុំដូចយូរពេល។ និយាយពីអារម្មណ៍
 មិត្តរបស់ខ្ញុំនោះ ឮក្រែងមិនខ្លះសោះដើម្បីគិតតែ
 នឹងលែងនឹងខ្ញុំយកចិត្តទុកដាក់តែប៉ុណ្ណឹង។ ឡាវីស
 វិញខំល្បងផងនឹងល្បងឱ្យឮក្រែងចូលច្រើន កាន់តែក្រោក
 ប្រលងឱ្យក្រោយប្រហែលអីយូរពេលយូរនឹងមេច? អ្នក
 ខ្លះទៅជាច្រើនលែងចូល អ្នកខ្លះទៅជាលែងចូលច្រើន
 ឱ្យក្រោយដូចក្រែងក្នុងចូលច្រើន នឹងពេលវេលាច្រើន
 ក្នុង។ តាមពិត ឡាវីសគ្មានសំបេតតែសាងខ្វល់ខ្វាយពី
 មិត្តភក្តិជុំវិញខ្លួនណាស់ ខ្ញុំច្រើនជាមួយសាងប៉ុន្មាន
 ឃើញសាងបាត់ចំណុចល្អកាន់តែច្រើន ធ្វើឱ្យខ្ញុំកាន់តែ
 លង់ស្រលាញ់សាង។ ឡាវីស! ខ្ញុំនឹងស៊ី នើមអនាគត
 ឱ្យក្រោយ។

ថ្ងៃប្រលងបាត់បង់ ខ្ញុំមិនបាត់ប្រលងក្នុង
 បណ្ណាល័យមិត្តខ្ញុំទេ ជាមួយឡាវីសក៏អត់នឹង។
 ព្រោះបាត់បង់ក្នុងថ្ងៃនោះយូរអង្វែងខ្ពស់ក្នុង។ តែខ្ញុំជឿថា
 ឱ្យក្រោយនឹងធ្វើបាត់បង់អស់ក្នុង។ ល្ងាចថ្ងៃចុង

ក្រោយនៃការប្រលងប្រកួតប្រជែង អាព្វកម្មកម្មវិធីនៃការ
 ខ្ចីសោតប្រកបដោយលទ្ធផលល្អប្រសើរខ្ចីទៅផ្ទះឡាស់។ ខ្ញុំ
 ក៏ស្ងប់ស្ងេចថា ពួកវាទៅស្គាល់ផ្ទះសាងសិនពីអង្គរ?
 និយមន័យខ្ញុំចង់ដឹងថា ត្រូវបានចែកចាយឬទេ ក្នុងការប្រើប្រាស់
 ទៅ តែចិត្តមួយចង់ទៅច្រើនសិន ព្រោះខ្ញុំក៏ចង់ស្គាល់
 ផ្ទះសាងនេះ ហើយសំខាន់ជាងនេះគឺចង់សួរសុខទុក្ខ
 សាងសង់ព្រោះខាងលើបង្កើនជាមួយសាងសង់យូរនេះហើយ។
 ខ្ញុំឡើងម៉ូតូទៅអង្គរវិញក្រោយការសម្រាក ពួកវាបើក
 ម៉ូតូទៅដល់ចំពេលឡាស់ស្មើមុខផ្ទះសាងល្មម យើង
 ឃើញសាងចេញមកបេះដូងក្បែររបងផ្ទះ បង្ហាញភាព
 ចង់សួរមួយដឹងលទ្ធផលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញសោះ មនុស្សស្រី
 ពេលកំពុងបេះដូងស្មើគ្នាគ្រប់គ្នា ឬព្រោះតែសាងជា
 ឡាស់? ខ្ញុំកំពុងភ័យស្រងូតសាង ហើយបាត់និយាយអី
 មិនទាន់ពួកវាទេ៖

- សម្លេង៖ ឡាស់! ឡាស់!
- ឡាស់៖ យីអីនិយាយសោះទៅណា?
- ប្រាថ្នា៖ មកផ្ទះឡាស់សិនហ្នឹងហើយ! នឹក

ពេក!

ឡូឡា: បកស្រាយសុខុមាលីសប្រសិនបើ
បានច្រើនអត់?

ឡូឡា: បានច្រើនប្រាប់ប្រាប់ តែឡូឡាចតែ
អីយ៉ាងណាប្រាប់ប្រាប់ឡើយ ឡូឡាឡើយ!

ឡូ: អីយ៉ាងណាប្រាប់ប្រាប់! តែឡើយអីយ៉ាងណា!
ឡូឡាស្រឡាតែឡើយ គង់តែជាប់ឡើយ...

ប្រាថ្នា: ហើយ! ឡើយអីយ៉ាងណាឡើយអីយ៉ាងណា
អីយ៉ាងណា ឡើយអីយ៉ាងណាឡើយអីយ៉ាងណា!

ស្រី: តែឡើយ! តែឡើយ! ប្រាថ្នា
លើសចេញបកស្រាយឡើយ!

ប្រាថ្នា: ឡូឡាឡើយអីយ៉ាងណា កុំឡើយ
នឹកឡើយអីយ៉ាងណា! ឡើយឡូឡាស្រឡាតែឡើយ!

ឡូឡាស្រឡាតែឡើយ បានត្រឹមតែតែតែតែតែតែ
ឡើយ។ ឡើយឡូឡាស្រឡាតែឡើយអីយ៉ាងណាឡើយ
ត្រឹមតែតែតែតែតែតែ ត្រឹមតែតែតែតែតែតែ
ឡើយស្រឡាតែឡើយ។ អីយ៉ាងណាឡើយ! បក
ត្រឹមតែតែតែតែតែតែ ឡើយឡើយស្រឡាតែឡើយ។

ឡើយស្រឡាតែឡើយ តែឡើយស្រឡាតែឡើយ
ឡើយស្រឡាតែឡើយស្រឡាតែឡើយ តែឡើយស្រឡាតែឡើយ

និទ្ទេសល្អនាងកេត្តន៍ចំណោមពួកយើង។ ខ្ញុំសប្បាយ
 ចិត្តណាស់ហើយក៏រំភើបខ្លាំងណាស់នែៗ ចេះតែគិត
 ថានេះជាគុណសម្បត្តិរបស់ឡាវីសទៅវិញ បើគ្មាន
 នាងមកធ្វើឱ្យខ្ញុំជំពាក់ចិត្តសោះទេ ប្រហែលខ្ញុំមិននឹក
 ឃើញថាគួរខំឲ្យសោះមើលទៅ!។ ថ្ងៃនេះអាសម័យ
 ពួកយើងខ្ញុំមកប្រាប់ឱ្យទៅដល់ច្រើនផ្ទះៗ ព្រោះយើង
 យ៉ាងដល់ច្រើនឱ្យវាដឹងថាជាសប្បាយរបស់យើង ការដល់
 ច្រើននេះក៏ជាការលាភដ៏ល្អណាស់ពួកយើង ព្រោះវា
 ត្រូវទៅឲ្យស្នាក់នៅក្រៅប្រទេស។ វាឱ្យខ្ញុំនឹកអាប្រាថ្នា
 ទៅទទួលបានលីសផង ព្រោះយើងក៏ជាសមាជិកនៃ
 ទៅចូលរួមនែៗ ល្ងាចឡើងអាប្រាថ្នាឈរក្នុងជួរ
 នឹកខ្ញុំព្រមទាំងអ្នកទៀត។

អាប្រាថ្នា៖ តើ! យ៉ាងអញចិត្តឱ្យ ការដល់
 ជាប់លយអានេះ!

ខ្ញុំ៖ អីក៏ឡាយឆ្លើយហ្ន៎!

ប្រាថ្នា៖ ហើយចុះហ្នឹងជាអី?

ខ្ញុំ៖ អញមិនបែនកុំអ្នកឆ្ងល់ នួច
 ហ្នឹងទេ!

អាប្រាថ្នាបើកឡានដល់មុខផ្ទះឡាលីស ឃើញសាង
កំពុងឈរចាំស្រាប់។ ខ្ញុំបង្រៀនស្ទុះទៅបើកទ្វារឡានឱ្យ
សាងតែទៅមិនទាន់អាចមុខចន្លោះសោះ។

ប្រាថ្នា៖ ឡាលីសស្មាតណាស់ថ្លៃសេះ ស្មាត
ខ្លាំងមែន។

ឡាលីស៖ មែនក៏អី?

ខ្ញុំ៖ មិនដឹងឡាលីសស្លៀកភ្ជាប់
ហើយស្លៀកភ្ជាប់ដឹងបែបនេះស្មាតណាស់!

ប្រាថ្នា៖ ស្មាតនុចសិនឱ្យទៅ !

ឡាលីស៖ ហាស..ហា..! បើអីចឹងមុនម៉ែនដល់
ពីរយប់ស្រែក្នុងខ្ញុំដល់ផ្ទះ បើមិនអីចឹងបានឃើញរូប
រាងពិតអត់ស្មាតរបស់ខ្ញុំហើយ។

ខ្ញុំ៖ រូបរាងធម្មតាស្មាតក្នុងកាលទៅឲ្យ
សោះកាន់តែស្មាតរាងដឹង ។

ប្រាថ្នា៖ ឡាលីសឡានថ្មីខ្ញុំនេះស្មាតហើយ? (ប្តូរ
ប្រធានបទប្រាថ្នាចាប់ផ្តើមឡើង)

ឡាលីស៖ ទៅ! ឡើយហើយ! ទ្រព្យម៉ាកប៉ា
ហ្នឹង!

នដីកចុះឡើងនិលវង្សៈអាសាម្បត្តិល្មមខ្ញុំស្រៀប
 បានមុនទៅបើកផ្ទះឡានឱ្យឡានលឺសម្លេង។ ពួកយើងបី
 សាក់កំពុងតែនើរទៅរោងពិធី ឡានលឺសក្រឡាចកែង
 ស្លែកដើមរៀបចូល ប្រហែលសាន់មិនស្រួចពាក់
 ស្លែកដើមកែងទេ សាន់ចាប់ដៃខ្ញុំដាច់ដៃឱ្យរក
 លំនឹង។ បេះដូងឆើយរោតស្ទើរតែចេញពីក្រុងទៅ
 ហើយ តែសាន់ស្ងួតជាមិនខ្វល់សោះ អ្នកខ្វល់សោះជាអា
 ប្រាថ្នាទៅវិញវាស្តាយឱកាសបានប៉ះដៃឡានលឺ។ វា
 និយាយទៅកាន់សាន់ **“ឡានលឺមេចមិនចាប់ដៃខ្ញុំ”**
 ឡានលឺមិនទាន់បានឆ្លើយនឹងអាប្រាថ្នាដែរ ស្រាប់តែ
 លេចចេញអាសាម្បត្តិរាជបក្សទទួល ស្ថានតែរាជបក
 ទទួលពួកយើងទាំងបី នឹងរាជបក្សស្រីតែងតែដៃ
 ឡានលឺទៅរោងពិធី ទុកឱ្យខ្ញុំនឹងអាប្រាថ្នានៅតាម
 ក្រោយត្រកួញរាជវាំងទៅ។ ក្លែងក្លាយនេះ ដៃលាហ៊ាន
 ចាប់ដៃឡានលឺដាច់ យកទៅជម្រាបស្រាវជ្រាវក៏ដូចជា
 ស្ងួតជាសាន់ ជាក្របចាំចិត្តរបស់វា យ៉ាងពេញសិទ្ធិ
 រាជវាំង។ ខ្ញុំនឹងអាប្រាថ្នាណោះសោះដៃលាខ្ញុំទៅទទួល
 សាន់ពីផ្ទះមកស្ងួតយកមកជូនវា ស្ងួតគ្រាន់តែជាអ្នក
 ស្រីតែងតែស្នើសុំក្របខ័ណ្ឌទៅវិញ។ ពិធីដួបជុំទ្រហឹង

អីនកន ខ្ញុំ អាប្រាថ្នា អាសម្បត្តិនឹងឡាវីសឈានឈាឈា
គ្នាស្មោះជ្រុះឬឈាឬក្នុងស្នូលច្បាច់ផ្ទះអាសម្បត្តិ។

ឡាវីស៖ សម្បត្តិអត់ហោរិច្ចាភក្តីខ្ញុំបកដង
កុំអីកាសនៃសប្បាយ។

សម្បត្តិ៖ ខ្ញុំហោរិច្ចាអ្នកនែលខ្ញុំគិតថា
ពិសេសហ្នឹងណាស់ឡាវីស! វាពិសេសបំពេញនិរន្តរ៍ខ្ញុំមែន
ប៉ុន្តែមើលចុះ! សុទ្ធតែរិច្ចាភក្តីរបស់យ៉ាកនឹងប៉ាខ្ញុំទាំង
អស់។

ឡាវីស៖ ចុះសម្បត្តិប្រលងរបស់អីចឹងចង់ទៅ
ច្រើនស្មើណាវិញ?

ប្រាថ្នា៖ ឬឈាខ្លះទៅវាទៅអូស្រាវីហើយ
ឡាវីស អាហ្នឹងវាទៅចោលពួកយើងហើយ!

ឡាវីស៖ គេទៅរកអសាគត ចុះប្រាថ្នា?

ប្រាថ្នា៖ ខ្ញុំទៅដួលមើលមុខរបស់ប៉ាខ្ញុំ
ហើយច្រើនស្មើក្នុងស្រុកនេះទេ។ ចេះតែច្រើនៗទៅ!
សំខាន់មុខរបស់គាត់ណែនាំ

ឡាវីស៖ ហេតុតែគេសាក្នុងចោលចិត្ត! ចុះ
ស៊ីវិល ម៉េចក៏ស្លាប់ម្ល៉េះ?

ខ្ញុំ៖ អត់នឹងនិយាយអីចេះតែស្តាប់ៗទៅ។
ចុះឡាលីនទៅមុខចង់ធ្វើអីទៀត?

ឡាលីន៖ ខ្ញុំចង់រុករានឱ្យបានច្រើនជាងគេឲ្យបាន។
ចៀសផែនធ្វើការផង។ ខ្ញុំចង់ឱ្យខ្លួនឯងសាបរំលាយនិងបាត់
រឹងប៉ឹងនោះឲ្យបានស្របច្បាប់។

ប្រាថ្នា៖ ឲ្យកើតឡើងឡាលីន ខ្ញុំសូមជូនពរឱ្យ
ស្របច្បាប់ណាស់។

សាមញ្ញ៖ ឡាលីនពេលខ្ញុំទៅមិនបាច់ចាំខ្ញុំទេ
ព្រោះខ្ញុំប្រហែលជាទៅឈ្ងុយណាស់ ចាំខ្ញុំឱ្យអារម្មណ៍
នេះជួយមើលឡាលីនណា។

ប្រាថ្នា៖ ប្លែងតែទៅអស់ឱកាសហើយ
ប្លែង ឡាលីនទុកឱ្យអញមើលថែ

ខ្ញុំមើលអារម្មណ៍នោះចេះតែក្អកក្អាយចិត្តចិត្ត
ខ្លាចចិត្តឡាលីនឈ្ងុយស្របច្បាប់អីចឹង ចិត្តនេះលឿន
មិនដឹងធ្វើអីនឹងចិត្តរបស់ខ្លួនឈ្ងុយផង។ ខ្ញុំនឹកមក
មើលឡាលីន ចង់នឹងសាងរូបភាពឲ្យបានប្រាកដណា
ពេលឃើញឲ្យបានចេះចាត់ចែងស្របច្បាប់៖ តែសាងមិន
តបតិចតែសើច ចាត់ទុកការខ្វល់ខ្វាយនេះស្របច្បាប់
កំប្លែងទៅវិញ។ កាន់តែយូរព្រឹកឬវិច័យកាន់តែឆ្ងាយ

តែត្បាល អ្នកចូលរួមសុទ្ធតែបន្តស្មោះត្រង់នៃលក្ខណៈ
 លើសមិទ្ធិស្ថាន ក្រុមពួកយើងស្នើសុំនឹងលក្ខណៈ
 ប្រធានបទនៃកង អស់ពីរឿងមួយចូលឡើងមួយ
 កម្មវិធីស្នើសុំនឹងបន្ត តែក៏យល់ឃើញនៃលក្ខណៈ
 លើសត្រូវតែស្នើសុំឡើយនឹងនឹងស្នើសុំឡើយ។

ថ្ងៃនេះប្រើប្រាស់ស្នើសុំនឹងស្នើសុំឡើយនឹងស្នើសុំឡើយ
 នៃលក្ខណៈលើសមិទ្ធិស្ថាននៃកង។ តាំងពីថ្ងៃនោះមកពួក
 យើងមិនស្មើគ្នាទេ ព្រោះតែការពង្រីកកិច្ចការនៃក្រុម
 ស្របច្រើនឱ្យពួកយើងរស់នៅឡើងខ្លួន។ ខ្ញុំបានចូល
 ច្រើនចាប់យកនិសាសន៍នៃអ្នកក្នុងប្រទេស ព្រោះការស្នើ
 ច្រើន ខ្ញុំសង្កេតឃើញក្របស្រោចស្រោចប្រាប់ឡើយមួយ
 ណាក៏មានបង្កើតឡើងនេះ ខ្ញុំចង់ក្នុងបង្កើតយើង
 ស្រាវជ្រាវស្នើសុំឡើយ។ និពន្ធប្រលងប្រលង ខ្ញុំខំ
 ច្រើនណាស់ ព្រោះតែក្រុមស្របច្រើនមួយនេះខ្ញុំមិនមែនលក្ខណៈ
 ខ្ពស់ទេ កំពុងមើលមើលច្រើនព្រមប្រលងនៃអារម្មណ៍ទេ
 មក៖

ខ្ញុំ៖ មានការអីហ្ន៎?
 ប្រាថ្នា៖ អញចង់ហៅប្រើប្រាស់នៅស៊ីអីល្ងាច
 ហ្នឹង។

ខ្ញុំ៖ អញ្ជូចរាល់ម៉ោងមេឃ្យោងទ្រៀមប្រលង
 ន៍។

ប្រាថ្នា៖ ប្លែងមិនចង់ប្លង់ឡើយសោះ?

ខ្ញុំ៖ អី! ទេ! ប្លែងមកយកអញផង។

ឮអាប្រាថ្នាវាសិល្បាសាស្ត្រ ទៅប្លង់ឡើយសោះ
 មេឃ្យោងប្រលងក៏ត្រូវទុកសិននេះ។ បើកពីឡើយសោះប្លង់
 ហើយខ្ញុំនឹកសាងសង់រាល់ថ្ងៃ តែខ្ញុំជាមនុស្សកំសាន្ត
 ពេក មិនដឹងលក់សាងសង់ទំនាក់ទំនងអីជាមួយសាង
 សោះ។ សរសើរអាប្រាថ្នាវាសាងសង់តាមទំនាក់ទំនងសាងសង់
 ពិសេសវាអាចណាស់សាងសង់ប្លង់ឡើយសោះ ហើយ! ប្លង់
 ទៅហើយមិនដឹងថាឡើយសោះផ្លាស់ប្តូរអ្វីខ្លះ? សាងសង់ប្រ
 ជាតិប៉ុន្មានណាទៅហ្ន៎! តាមផ្លូវយើងគេលក់ផ្កាស្លេក
 ស្ត្រី៖ ខ្ញុំភ្ញាក់ច្រើន! តាមពិតផ្លូវយើងជាផ្លូវបុណ្យនៃភ្នំ
 ស្រែលាញ់សោះ។ អាប្រាថ្នាឈប់ឡើយសោះទិញផ្កាកុលាប
 ហើយមួយបាត ដឹងផ្លាស់ចិត្តប្រាកដជាយកទៅជូន
 ឡើយសោះ ខ្ញុំប្រយោជន៍វាណាស់ តែខ្ញុំធ្វើស្តីចិត្តមិនបាន!
 នឹកដល់ពាក្យសាងសង់ប្លង់ពេលថា មិនឱ្យតម្លៃអ្នកដេញ
 យកលុយម៉ាកប៉ាមកចាយហ្ន៎ហា ខ្ញុំមេចនឹងហ៊ាន
 ទិញជូនសាងសង់ទៅ? បើខ្ញុំសោចយកលុយម៉ាកប៉ាសោ

ឡើយ។ ទោសលំហែងបារាំងមួយឡើយលើសប្រាំ
ឆ្នាំលើសកំពុងអង្គុយចាំ។ ខ្ញុំនឹងអានប្រាថ្នានេះទោសលំ
អានប្រាថ្នាឡើយក្នុងចុងស្រីឆ្នាំលើសប្រាំឆ្នាំ

ប្រាថ្នា៖ ឆ្នាំនេះ ខ្ញុំនឹងពិធីលើសប្រាំឆ្នាំ
ឆ្នាំលើស ឆ្នាំក្រោយខ្ញុំសូមស្រីពិធីក្រហមប្រាំឆ្នាំ?

ឆ្នាំលើស៖ អានប្រាថ្នា (ស្រីឡើយប្រាំឆ្នាំ)

ខ្ញុំ៖ ឆ្នាំលើស! ឆ្នាំនេះខ្ញុំមិនទាន់ស្រីទេ ព្រោះ
ស្រីមួយរូបម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ពេលខ្ញុំស្រីចាប់ប្រាកដខ្ញុំ
នឹងស្រីនេះប្រាំឆ្នាំ!

ឆ្នាំលើសមិនឆ្លើយនឹងខ្ញុំទេ តែស្រីស្រីក៏ក្លាយ
ចាត់ចែងខ្ញុំស្រីមួយរូបឡើយ។ បើកឆ្នាំលើសឡើយ
ស្រីកាន់ស្រី ឆ្នាំលើសស្រីក៏បំបែកបែបណា
ស្រីមួយរូបក៏ក្លាយជាស្រីមួយរូបណាស់។ ខ្ញុំមើល
ស្រីប្រាំឆ្នាំមើលទៅអានប្រាថ្នាស្រីមួយរូបឡើយ
មើលទេ ខ្ញុំពេលនេះម្នាក់ឆ្នាំលើស៖

ខ្ញុំ៖ មិត្តភក្តិអស់គ្នា ប្រាកដណាស់
ប្រាំឆ្នាំនេះ! ស្រីតែមួយរូប ចាញ់នឹងស្រី

ឡាវីន៖ ចុះធ្វើម៉េចបើជំនាញរបស់យើង
ពិបាកទៀត ហើយត្រូវប្រើពេលទៀតយូរឆ្នាំនាងគេ
ទៀតនោះ។

ប្រាថ្នា៖ ឡាវីន! ពេលវាចេញទៅ
រុយវិញ វាទាញបានដប់ប្រាំបួនកម្រិតនោះទេ!

ឡាវីន៖ បែបហើយ! គេអនាគតអ្នកធានា
តែប្រាថ្នាឈប់ក៏មិនអស់! ខ្ញុំទ្រោមស្រពនឹងនាអ្នកធ្វើការ
ឱ្យគេ ទាញបានហ្នឹងគេមិនឃើញទេ!

ខ្ញុំ៖ រុយដប់ប្រាំមិនដឹងណាណឹង
ឡាវីនកុំជឿវា។

ការសន្ទនាស្ទាត់ ពួកយើងប្រើសាកញ្ចាំអាហារពេល
ល្ងាចនៃថ្ងៃក្តីស្រលាញ់យ៉ាងស្ងាត់ស្ងៀម។

ក្រោយថ្ងៃនោះមក យូរៗម្តងពួកយើងជួបគ្នា
ត្រូវអរគុណអាប្រាថ្នា នែលវាផ្តល់ឱកាសឱ្យខ្ញុំបានផ្តាច់
ទំនាក់ទំនងជាមួយឡាវីនសារជាថ្មី បើទោះជាមិន
ស្មើគ្នាទេ តែយ៉ាងហោចខ្ញុំសោមនស្សនិយាយលេង

នាងឃ្លួនសាន់តាមទូរស័ព្ទប្រាប់ខ្លួនម្តាយ។ ចប់ដុតពេល
 រើសរើសខ្សែកង់កង់កង់ខ្ញុំស្រមៃហើយ។ ខ្ញុំស្រមៃបង់
 ហើយ! ក៏ទទួលបានកម្រៃនៃការងារតូចដំបូងគេនៃ
 គ្រាន់នោះស្រាលនឹងភាព នែលទើបតែស្រមៃចេះចិញ្ចឹម
 ខ្លួនឯង ហេសហោ!។ ថ្ងៃនេះសំណែន់ណាស់! ខ្ញុំទទួល
 បានកម្រៃនៃដំបូង។ ភ្លើងកម្រៃនៃដំបូងខ្ញុំជាប់
 ប្រសើរក្នុងនែលស្រាលស្រាលស្រាលណាស់ ហើយ
 កាត់ឱ្យខ្ញុំចេញប្លង់ផ្ទះវិញតូចមួយឱ្យកាត់ កាត់ថាវាជា
 ការស្នាក់នៅអនាគតប្រពន្ធកាត់។ ពួកកាត់ម្នាក់កម្រៃនៃ
 ភ្លើងកាត់នាងឃ្លួនស្នាក់ក្នុងផ្ទះនេះ។ កាត់បង្កើតខ្ញុំឱ្យ
 ធ្វើឱ្យគាត់បង់កម្រៃនេះឱ្យលឿនបំផុត។ ខ្ញុំស្រមៃស្រមៃ
 ចែកចិត្តរបស់កាត់ ចំពោះអនាគតភរិយាកាត់ណាស់។
 ខ្ញុំឃើញកំនិតកាត់បែបនេះ ក៏នឹកដល់ឡាវីនរបស់ខ្ញុំ
 តែពេលណា ខ្ញុំអាចធ្វើឱ្យឡាវីនស្ងប់ចង់ប្រសើរក្នុងនេះ
 បាន? តែខ្ញុំមិននែលស្រមៃតែសារភាពថាស្រលាញ់សាន់
 ខ្ញុំបានត្រឹមតែស្រលាញ់សាន់ម្នាក់ឯងនែលសាន់ស្រាវ
 ឱ្យក្តីស្រមៃតែម្នាក់ឯង ចែកចិត្តសាន់យ៉ាងណាចំពោះខ្ញុំ
 ខ្ញុំស្នើសុំម្នាក់នឹងទេ សាន់ប្រហែលជាមិនទាន់នឹងថា
 ខ្ញុំស្នើតែស្រលាញ់សាន់ដល់សព្វថ្ងៃនេះដែរក៏មិននឹង។